

Revista

Numărul 34, Ianuarie 2013

ANNISAA

Frumusețe & Valoare

CUPRINS

Femei demne de urmat

Pagina 10

Tăfsir Surat Al-Fajr (versetele 15-30)

Pagina 17

**Înțelepciunea Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, în
corectarea greșelilor oamenilor**

Pagina 24

Supremația inconfundabilă

Pagina 33

Numele și Atributele lui Allah subhanahu wa ta'ala

Pagina 42

Miracolele Coranului

Pagina 47

Profetul Avraam, aleihi sallam

Pagina 57

**Uthman ibn Affan, radhi Allahu anhu, al treilea calif al
Islamului**

Pagina 66

Povestiri Coranice

Pagina 77

Științele hadith-ului

Pagina 82

Faraonii „Exodului”

Pagina 87

Daruri de la Allah Al-Barr

Pagina 93

Bucătăria iordaniană

Pagina 97

Dicționar al termenilor Islamici

Pagina 104

Reguli transliterare

Pagina 108

Pagină de mulțumire

Pagina 110

Redacția Annisaa

Gabriela Guettat
Redactor Șef

Gabriela Gharabli
Red. Șef Adjunct

Yasmin Dorina
Tehnoredactor

Mariam Oana
Redactor

Alya Iacob
Redactor

Ionela Noour
Corector

Colaboratori

Umm Mariya

Amar Aisha

Munir Karim - Senior Editor

Adresa de email a Revistei Annisaa

revista_annisaa@ymail.com

Adresa site-ului oficial al Revistei Annisaa

www.annisaa.ro

Adresa blogului Revistei Annisaa

<http://revistaannisaa.blogspot.com/>

Surat Maryam

(Meccană [44]; 98 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

„Spune: «Acelora care sunt în rătăcire,
Cel Milostiv le va prelungi zilele pentru un timp,
până ce ei vor vedea fie chinul,
fie Ceasul [cu care ei sunt amenințați].
Atunci vor ști ei cine are loc mai rău
și cine este mai slab între oșteni. ~
Allah va spori călăuzirea celor care sunt
bine călăuziți, iar faptele bune care rămân
vor avea mai bună răsplată de la Domnul tău
și o mai bună urmare.»”

Încă un număr nou la sfârșitul acestui an,
alhamdulillah. Plăcerea de a fi alături de voi
este la fel de mare ca și speranța
că aceste articole vor aduce în inimile voastre
căldura de care fiecare dintre noi avem nevoie.
Sperăm, inshaAllah, să o simțiți și vă dorim
ca binecuvântările pe care ele vi le aduc
să cântărească în balanța răsplăților voastre,
pentru motivul maiestuos al iubirii
Religiei noastre.

Gabriela Guettat

***Cu adevărat, toată închinarea și slăvirea
I se cuvin numai lui Allah subhanahu wa ta'ala,
numai pe El Îl adorăm, numai la El
căutăm îndrumare și numai Lui Îi cerem iertare;
numai la El găsim scăpare și adăpost
împotriva răului din noi și a răului
din acțiunile noastre.***

***Pe acela pe care Allah subhanahu wa ta'ala
îl călăuzește, nimeni și nimic nu îl poate duce
în rătăcire, iar pe acela pe care Allah
subhanahu wa ta'ala îl rătăcește, nimeni
și nimic nu îl poate aduce pe Calea cea Dreaptă.
Mărturisim că nu I se cuvine adorarea
decât numai lui Allah subhanahu wa ta'ala,
Unicul și Singurul și că Mohammed,
salla Allahu aleihi wa sallam, este
Robul și Trimisul Său!***

Redacția Annisaa

**Încurajați prin cuvinte frumoase, pentru
a fortifica sufletul și cereți prin dua:
„O, Allah! Îndepărtează această suferință!
O, Stăpânul lumilor, adu însănătoșire,
pentru că Tu ești Vindecătorul! Nu există alt
leac, afară de puterea Ta. Redă-le sănătatea,
fără să mai rămână urmă de boală!”**

Amin, Amin, Amin!

**Atunci când un om se plângea de un rău, Profetul,
salla Allahu aleihi wa sallam, îi spunea:**

**„Pune mâna pe locul care te doare și spune
«Bismilleh!» (de 3 ori), apoi spune:
«Caut adăpost la Allah și în Măreția Lui de răul
pe care-l simt și care mă apasă!»” (de 7 ori)
Fie ca Allah Preaînaltul să îi vindece pe toți
frații și surorile noastre care suferă
de orice fel de durere!**

Amin!

**~ Un bun musulman nu își uită niciodată
frații și surorile care sunt în suferință. ~**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

~ Femei demne de urmat ~ Fiicele Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

compilație după *Women Around The Messenger*
~ de Gabriela Gharabli ~

Umm Kulthum, radhi Allahu anha, a fost a treia fiică a Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, iar ceea ce a spus Allah Preaînaltul în Nobilul Coran:

„Musulmanilor și musulmanelor, drept-credincioșilor și drept-credincioaselor, celor supuși și celor supuse, celor iubitori de adevăr și celor iubitoare de adevăr, celor statornici și celor statornice, celor smeriți și celor smerite, celor ce dau milostenii și acelora [dintre femei] care dau milostenii, celor care postesc și acelora [dintre femei] care postesc, celor care își păzesc castitatea lor și acelora [dintre femei] care și-o păzesc, celor care-L pomenesc pe Allah mereu și acelora [dintre femei] care-L pomenesc, Allah le-a pregătit iertare și răsplată mare.”

(Surat Al-'Ahzab, 33:35),

a fost perfect valabil pentru această femeie minunată, Umm Kulthum, radhi Allahu anha, care a posedat toate aceste calități laudabile, menționate în verset. Ea, radhi Allahu anha, a avut o parte din „lumina” tatălui ei binecuvântat, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, fapt care se confirmă cercetând cursul vieții ei.

Atunci când Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost binecuvântat cu primele două fete, Zaynab și Ruqayya, radhi Allahu anhunna, cei din tribul Quraish și-au bătut joc de el, salla Allahu aleihi wa sallam, spunând:

„Mohammed are numai fete!”

În acele vremuri ale ignoranței, mulți oameni își îngropau fiicele de vii, în mod bar-

bar, așa cum Allah Preaînaltul a descris în Nobilul Coran:

„Iar dacă vreunuia dintre ei i se vestește [nașterea] unei fiice, chipul lui devine negru și el e plin de mânie, ~ Se ascunde de lume din pricina răului ce i s-a vestit. Să-l țină el, în ciuda umilinței, sau să-l îngroape în țărână? Ce proastă judecată!”

(Surat An-Nahl, 16:58-59)

Oamenii pierduți pe calea idolatriei au uitat că Allah Preaînaltul este Creatorul a Tot și a Toate și că numai prin Voința Lui, subhanahu wa ta'ala, se întâmplă toate:

„A lui Allah este stăpânirea cerurilor și a Pământului. El creează ceea ce voiește și dăruiește El copile cui voiește și dăruiește El băieți cui voiește, ~ Sau dă El și băieți și copile și-l face sterp pe cel pe care El voiește. El este Atoateștiutor [și] Atotputernic [*Alim, Qadir*].”

(Surat Aș-Şura, 42:49-50)

În aceste condiții, se naște a treia fată a Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, Umm Kulthum, *radhi Allahu anha*.

Așa cum am menționat în articolul precedent, Ruqayya și Umm Kulthum, *radhi Allahu anhunna*, au crescut ca două

gemene, apoi, când au atins vârsta căsătoriei, unchiul Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, Abu Talib, a mijlocit pentru căsătoriile lor cu fiii lui Abu Lahab. Acestea au avut loc, însă, ele nu au fost consumate, deoarece fiii lui Abu Lahab au fost constrânși de părinții lor să le trimită înapoi la casa părintească, ca o răzbunare, crezând că aceasta este o pedeapsă pentru Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. De fapt, a fost o binecuvântare pentru întreaga familie, fetele scăpând de o viață plină de răutăți, din casa aceleia pe care Allah Preaînaltul a numit-o «**aducătoare de vreascuri**».

Atunci când Ruqayya, *radhi Allahu anha*, s-a căsătorit cu nobilul și virtuosul Uthman ibn Affan, *radhi Allahu anhu*, Umm Kulthum, *radhi Allahu anha*, a rămas alături de sora ei mai mică, Fatima, *radhi Allahu anha*, în casa lor din Mecca. Și-a ajutat mama la treburile casnice și a încercat să atenueze impactul persecuțiilor celor din tribul Quraish asupra familiei sale, prin compasiune și iubire.

Ea, *radhi Allahu anha*, a trăit alături de tatăl ei, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi*

wa sallam, în cea mai grea perioadă, cea a persecuțiilor, în cele mai crude condiții de chemare la Islam, pe Calea lui Allah subhanahu wa ta'ala, atunci când cei din neamul Quraish s-au întrunit și au hotărât ruperea tuturor legăturilor cu musulmanii și cu cei din tribul Hashim, din care făcea parte și Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam. Aceasta a fost cea mai puternică formă de privațiuni economice și sociale ale acelor vremuri, iar, ca să se sublinieze fermitatea acestor hotărâri, s-au scris și s-au agățat pe peretele interior al Ka'abei.

În aceste condiții, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, împreună cu familia sa și cu cei care-l urmau din tribul Hashim, au fost forțați să se refugieze în valea lui Abu Talib, la marginea orașului Mecca. În condiții vitrege, cu un Soare dogoritor ziua și cu nopțile foarte reci, suferind de foamă și sete, pe un pământ arid, unde și-au construit propriile corturi, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, alături de cei care-l urmau, au fost nevoiți să trăiască așa timp de trei ani. Această stare plină

cu lipsuri și-a pus amprenta asupra unora dintre musulmani, atât din punct de vedere fizic, cât și psihic.

Din cauza condițiilor vitrege de trai, Khadija, radhi Allahu anha, se îmbolnăvește, iar Umm Kulthum, radhi Allahu anha, este cea care, cu multă compasiune și iubire, este alături de ea și, în același timp, preia responsabilitatea îngrijirii surorii ei mai mici, Fatima, radhi Allahu anha.

Umm Kulthum, radhi Allahu anha, a petrecut în această vale, în izolare, răbdătoare și perseverentă, cu încredere totală în Allah subhanahu wa ta'ala, trei ani din tinerețea ei.

Khadija, radhi Allahu anha, cu puțin timp după terminarea boicotului de către tribul Quraish, moare, iar Umm Kulthum, radhi Allahu anha, slăbită de suferință, a fost nevoită să preia responsabilitățile gospodăriei Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, și educația Fatimei, radhi Allahu anha.

Dacă urmărim cu atenție această perioadă a vieții lui Umm Kulthum, radhi Allahu anha, în care părinții ei trăiau în tristețe și durere, mama ei,

radhi Allahu anha, ducând o luptă cu moartea, sora ei, Zaynab, radhi Allahu anha, suferea de persecuția necredincioșilor și ea nu putea face nimic; Ruqayya, radhi Allahu anha, cu care avea o legătură puternică încă de la naștere, era pe pământ străin, precum și povara îngrijirii surorii mai mici, Fatima, radhi Allahu anha, ne dăm seama de experiența extrem de amară, trăită de această femeie demnă de urmat încă din frageda ei tinerețe. Cu toate acestea, ea a rămas răbdătoare, sperând la Răsplata lui Allah Preaînaltul, susținându-și tatăl, salla Allahu aleihi wa sallam, și atenuând durerea și tristețea mamei ei binecuvântate, Khadija, radhi Allahu anha, până la moarte, găsind mereu cuvinte dulci și liniștitoare.

Emigrarea la Medina

Musulmanii din Mecca au emigrat la Medina, iar Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a emigrat și el, aceasta fiind cea mai cunoscută emigrare din istoria omenirii, făcută pentru cauza lui Allah subhanahu wa ta'ala și pentru

răspândirea Adevărului.

Pentru siguranță, la început, Umm Kulthum și Fatima, radhi Allahu anhunna, au rămas în Mecca, până când Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a trimis pe Zaid ibn Haritha, radhi Allahu anhu, să le aducă în Medina, să fie alături de el, salla Allahu aleihi wa sallam.

Căsătoria

Odată ajunși în Mecca, au urmat doi ani încărcăți de evenimente importante în viața ei, în care a fost martora revenirii victorioase a tatălui ei, salla Allahu aleihi wa sallam, din Bătălia de la Badr, dar și a morții premature a surorii ei dragi, Ruqayya, radhi Allahu anha. Pierderea ei a fost o lovitură cruntă pentru Umm Kulthum, radhi Allahu anha, inima ei fiind întunecată de durere și suferință. De asemenea, a fost de față atunci când Uthman, radhi Allahu anhu, călcând grav sub povara pierderii soției sale prețioase și, cu lacrimi șiroind pe față, a venit să-și exprime condoleanțele tatălui ei, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam.

Într-o zi, Omar ibn Al-Khattab, radhi Allahu anhu, a venit la Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, plângându-se de refuzul lui Abu Bakr și apoi al lui Uthman ibn Affan, radhi Allahu anhum, de a se căsători cu fiica lui rămasă văduvă, Hafsa, radhi Allahu anha. Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a ascultat cu atenție pe companionul său, apoi i-a spus zâmbind:

„Hafsa se va căsători cu un om mai bun decât Uthman, iar Uthman se va căsători cu o femeie mai bună decât Hafsa.”

Cu adevărat, Hafsa, radhi Allahu anha, s-a căsătorit cu un om mai bun decât Uthman, radhi Allahu anhu, și anume cu Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, iar Uthman, radhi Allahu anhu, s-a căsătorit cu o femeie mai bună decât Hafsa, radhi Allahu anha, și anume cu fiica Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, Umm Kulthum, radhi Allahu anha.

Căsătoria a avut loc în anul 4H., iar referitor la zestrea miresei, avem următorul hadith relatat de Abu Huraira, radhi Allahu anhu:

„Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, stătea în ușa moscheii și a spus:

«O, Uthman, Jibril mi-a spus că Allah vrea să te căsătorești cu Umm Kulthum pentru aceeași zestre ca a Ruqayyei și să o tratezi cu aceeași bunătate.»”

(relatat de Ibn Majah)

Umm Kulthum a trăit alături de Uthman, radhi Allahu anhum, șase ani, fiind martoră la victoriile musulmanilor, conduși de tatăl ei iubit, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în compania soțului ei, radhi Allahu anhu, un luptător curajos și un om generos, care a luptat cu dârzenie, riscându-și viața și care a cedat toată averea sa pe Calea lui Allah subhanahu wa ta'ala.

O nouă încercare

În luna Dhul-Qa'da a anului 6H., Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, însoțit de un grup mare de musulmani, a plecat spre Mecca pentru a efectua Umra, având la ei doar săbiile în tolbe. Cei din tribul Quraish i-au acostat violent la Hdaybiya și le-au interzis intrarea în Mecca. Atunci, Trimișul lui Allah, salla Allahu aleihi

wa sallam, i-a spus lui Uthman, radhi Allahu anhu:

„Du-te și spune-le că musulmanii vin doar în vizită și pentru a aduce omagii Casei Sfinte, pentru a se prosterna (în Rugăciune), neavând nici cea mai mică intenție de a se lupta, iar după terminarea Pelerinajului, vor părăsi Mecca în liniște.”

Inima lui Umm Kulthum, radhi Allahu anha, tremura de emoție și frică pentru soțul ei drag, Uthman ibn Affan, radhi Allahu anhu, temându-se de violența celor din neamul Quraish, iar frica a sporit mai ales când așteptarea reîntoarcerii lui s-a prelungit. Frica și emoția au atins apogeul atunci când printre oameni s-a răspândit zvonul că Uthman, radhi Allahu anhu, ar fi fost ucis. Din nou, a fost o experiență dură, trăită de această femeie minunată și răbdătoare, Umm Kulthum, radhi Allahu anha, dar care, numai prin Voia lui Allah subhanahu wa ta'ala, s-a terminat atunci când Uthman, radhi Allahu anhu, s-a întors din Mecca. Și cât de fericită a fost când s-a întors soțul ei nevătămat din Mecca!

Dragostea și respectul ei, radhi Allahu anha, față de

Uthman, radhi Allahu anhu, a crescut neîncetat, el fiind apreciat și recunoscut, de asemenea, pentru credința lui pură, ca și pentru poziția lui fermă în fața celor din tribul Quraish.

Tratatul de la Hdaybiya

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a semnat armistițiul de la Hdaybiya cu tribul Quraish, însă Omar și Uthman, radhi Allahu anhum, au fost nemulțumiți de clauzele armistițiului. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, împreună cu cei care-l însoțeau, a putut intra acum în Mecca.

Când Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a oferit sacrificiul său la Ka'aba și și-a ras părul de pe cap, majoritatea musulmanilor l-a urmat, printre care și Uthman ibn Affan, radhi Allahu anhu. Atunci când Umm Kulthum, radhi Allahu anha, și-a auzit tatăl, pe Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, spunând:

„Fie ca Allah să-i binecuvânteze pe cei ce se rad!”,

semne ale tristeții au apărut pe fața ei, însă a fost încântată când, Profetul Mohammed,

salla Allahu aleihi wa sallam, a adăugat:

„Și pe cei ce-și scurtează părul!”

Și așa a fost hotărât!

Atunci când musulmanii, conduși de Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, au cucerit Mecca, în anul 8H., Umm Kulthum, radhi Allahu anha, a dorit foarte mult să meargă la mormântul mamei ei dragi, Khadija, radhi Allahu anha. A cerut părerea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, și a soțului ei, Uthman, radhi Allahu anhu, care au fost de acord, însă Umm Kulthum, radhi Allahu anha, nu și-a putut îndeplini această dorință, pentru că a murit în luna Shaban a anului 9H.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a îngropat-o pe Umm Kulthum, radhi Allahu anha, lângă iubita ei soră, Ruqayya, radhi Allahu anha. Firul vieții acestor două

femei a fost împletit de la naștere și până la moarte; au crescut ca două gemene, au fost căsătorite cu fiii lui Abu Lahab, apoi au fost trimise la casa părintească, amândouă; numai prin Voința lui Allah subhanahu wa ta'ala, a fost fiecare soția lui Uthman ibn Affan, radhi Allahu anhu, și acum în mormânt sunt așezate una lângă cealaltă...

Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a stat la mormântul celor două fiice cu ochii plini de lacrimi și sufletul îndurerat de pierderea lor.

Allah Preaînaltul să fie mulțumit de Umm Kulthum, radhi Allahu anha, fiica celei mai nobile familii care a existat pe Pământ, femeia care a moștenit rafinamentul, caracterul bun și cele mai curate sentimente de la Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, și de la Khadija, radhi Allahu anha! Amin!

Allahu Alam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Täfsir Surat Al-Fajr (versetele 15-30)

de Ibn Kathir

Capitolul 89 - revelat în Mecca

~ tradus de Mariam Oana ~

الرَّحِيمِ الرَّحْمَنِ اللَّهُ بِسْمِ

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ (١٥)
وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ (١٦)
كَلَّا بَلْ لَّا تُكْرَمُونَ الْيَتِيمَ (١٧) وَلَا تَحَاضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ (١٨)
وَتَأْكُلُونَ التَّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا (١٩) وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا (٢٠)
كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا (٢١) وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا (٢٢)
وَجِئَاءَ يَوْمَيْدٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَيْدٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذُّكْرَىٰ (٢٣)
يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي (٢٤) فَيَوْمَيْدٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا (٢٥)
وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدًا (٢٦) يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (٢٧)
ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً (٢٨) فَادْخُلِي فِي عِبَادِي (٢٩)
وَادْخُلِي جَنَّتِي (٣٠)

Bismillehi_rrahmaani_rrahiim

15. Fe emmee_linsaanu
iidhaa mee_bteleehu rabbuhu
feekramehu we ne'aa'aamehu
feyequulu rabbii ekramen

16. We emmee iidhaa
mee_bteleehu feqadera
'aaleyhi rizqahu feyyequulu
rabbii eheenen

17. Kellee bel llee
tukrimuune_lyyetiim

18. We lee tehaadduune
'aala ta'aaami_lmiskiin

19. We te'kuluune_
litturaathe aakleellemee

20. We tuhibbuune_lmeele
hubbeen gemmee

21. Kellee iidhaa
dukketi_laardu dekeen deke

22. We gee'a rabbuke
we_lmeleku saffaan saffe

23. We giii'e yeuume'
idhim_bigehennem yeuume'

idhi_yetedh~~h~~ekkeru_liinsaanu
we eennee lehu_ldhdhikraa

24. Yequulu yee leyytenii
qaddemtu lihayaatii

25. Feyeuume'idhi_lleyu'
aadhibu 'aadheeb~~h~~ehu ahad

26. We lee yuuthiqu we
theeqahu ahad

27. * Yee eeyyetuhee_
nefsu_lmutme'inneh

28. Irgi'a~~ii~~ iilaa rabbiki
raadiyyete_mmerdiyyet

29. Feedk~~h~~ulii fii 'aibeedii

30. We eedk~~h~~ulii gennetii

*În numele lui Allah Cel
Milostiv, Îndurător*

15. Cât despre om, când
Domnul său îl încearcă și îl
cinstește și este îndurător cu el,
atunci el zice: «Domnul meu m-
a cinstit!»

16. Însă când Domnul său
îl încearcă și-i micșorează lui
înzestrarea, atunci el zice:
«Domnul meu m-a umilit!»

17. Dar nu! Voi nu-l cinstiți
pe orfan

18. Și nu vă îndemnați la
hrănirea orfanului

19. Și mâncați moștenirea
cu lăcomie

20. Și iubiți averea cu o
dragoste fără de margini!

21. Nu! Când Pământul va

fi prefăcut în pulbere

22. Și va veni Domnul tău,
când Îngerii vor sta rânduri-
rânduri

23. Și va fi adusă în Ziua
aceea Gheena, în Ziua aceea
omul își amintește. Dar cum să-
i mai fie lui de folos amintirea?

24. Și va zice el: «Ce bine
ar fi fost dacă aș fi făcut mai
înainte [fapte bune] pentru
viața mea!»

25. Dar în Ziua aceea
nimeni nu va osândi așa cum
osândește El

26. Și nimeni nu va lega
așa de strâns cum leagă El...

27. «O, tu suflet liniștit!

28. Întoarce-te la Domnul
tău mulțumit și împăcat

29. Și intră între robii Mei

30. Și intră în Raiul Meu!»

***Bogăția și sărăcia sunt
un test pentru robii lui Allah
Preaînaltul și nu un simbol al
onoarei sau al rușinii***

Allah subhanahu wa ta'ala
respinge credința omului con-
form căreia, dacă El,
Preaînaltul, îi oferă bogăție,
este o formă de onorare a lui.
Deci, nu poate fi vorba de așa
ceva, deoarece ceea ce Allah
Atotputernicul oferă nu este

altceva decât o încercare și un test, așa cum găsim scris în Nobilul Coran:

„Oare socotesc ei că ceea ce Noi le dăruim din bunuri și copii ~ Sunt bunuri pe care Noi le dăm în grabă? Nu, ei nu pricep (69)!”

(Surat Al-Mu'minun, 23:55-56)

Explicația numărului din paranteză, din verset:

69) Să nu creadă rătăciții că bunurile cu care-i dăruim Noi în această viață sunt răsplată pentru ceea ce săvârșesc ei! Dimpotrivă, ei vor fi întrebați de ce nu au adus mulțumiri pentru ele și vor fi pedepsiți pentru nemulțumire și pentru necredință.

De asemenea, o altă credință a omului este aceea că, dacă Allah Preaînaltul îi reduce din mijloacele sale de trai, aceasta nu este altceva decât o formă de a îl umili, de a îi provoca rușinea. Însă, așa cum Allah Preaînaltul spune:

„Dar nu! (...)”,

înseamnă că faptele nu sunt așa cum le susține omul, nici într-un caz, nici în celălalt.

Allah Preaînaltul poate o-

feri bogăție cui dorește, atât celui pe care îl iubește, cât și celui pe care nu îl iubește. De asemenea, El, Atotputernicul, poate reduce mijloacele de trai atât ale celui pe care îl iubește, cât și pe cele ale persoanei pe care nu o iubește. Însă, în ambele cazuri, Allah subhanahu wa ta'ala trebuie ascultat și adorat. Dacă cineva este bogat, trebuie să îi mulțumească lui Allah Preaînaltul pentru acest lucru, iar dacă este sărac, atunci trebuie să rămână răbdător, mulțumindu-I în continuare lui Allah subhanahu wa ta'ala.

Punctul de vedere greșit în care robii lui Allah Preaînaltul privesc bogăția

Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„Dar nu! Voi nu-l cinștiți pe orfan.”,

acest verset conținând Porunca lui Allah Preaînaltul de a îl cinsti pe orfan.

Sahl ibn Sa'id, radhi Allahu anhu, a relatat că Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„«Fiți păzitorii orfanilor și veți fi ca acestea două aproape

de Paradis!», apoi și-a apropiat degetul arătător de cel mijlociu.”

(relatat de Abu Dawud)

„Și nu vă îndemnați la hrănirea sărmanului.”,

semnifică faptul că oamenii nu poruncesc ca cei săraci și nevoiași să fie tratați cu bunătate și nici nu se încurajează reciproc să facă acest lucru.

„Și mâncați moștenirea cu lăcomie.”,

înseamnă cheltuirea moștenirii orfanilor.

„Și mâncați (...) cu lăcomie.”,

înseamnă prin toate mijloacele prin care ei pot obține averea orfanilor, fie pe cale legală, fie în mod ilegal.

„Și iubiți averea cu o dragoste fără de margini!”,

însemnând: în abundență. Acest lucru, însă, nu face altceva decât să le mărească gradul de răutate.

Allah subhanahu wa ta'ala spune cu privire la aceasta în Nobilul Coran:

„Nu! Când Pământul va fi prefăcut în pulbere ~ Și va veni Domnul tău, când Îngerii vor sta rânduri-rânduri ~ Și va fi adusă în Ziua aceea Gheena, în Ziua aceea omul își amintește.

Dar cum să-i mai fie lui de folos amintirea? ~ Și va zice el: «Ce bine ar fi fost dacă aș fi făcut mai înainte [fapte bune] pentru viața mea!» ~ Dar în Ziua aceea nimeni nu va osândi așa cum osândește El ~ Și nimeni nu va lega așa de strâns cum leagă El... ~ «O, tu suflet liniștit! ~ Înțoarce-te la Domnul tău mulțumit și împăcat ~ Și intră între robii Mei ~ Și intră în Raiul Meu!»”

(Surat Al-Fajr, 89:21-30)

În Ziua Judecății, fiecare persoană va fi răsplătită în funcție de ceea ce a făcut, bun sau rău

Allah Atotputernicul îi informează pe oameni cu privire la ceea ce se va întâmpla în Ziua Judecății:

„Nu! (...)”,

însemnând: cu adevărat.

„Când Pământul va fi prefăcut în pulbere.”,

semnificând că Pământul și munții vor fi aplatizați și nivelați, făcând posibil ca pământul și oamenii din morminte să se ridice pentru Domnul lor.

„Și va veni Domnul tău (...)”,

însemnând: pentru judeca-

ta creaturilor Sale. Acest lucru se va întâmpla numai după ce oamenii vor cere ajutorul tuturor celorlalți Mesageri, aleihum sallam, unul după altul. Cu toate acestea, fiecare dintre ei va spune:

„Nu pot face nimic pentru voi.”

Acest lucru va continua până când implorarea oamenilor va ajunge până la cel mai bun dintre toți oamenii, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, iar el va spune:

„Voi interveni, voi interveni.”

Astfel, atunci când Ziua Judecării va sosi, el, salla Allahu aleihi wa sallam, va merge la Allah Preaînaltul pentru a interveni pentru întreaga Umma, iar Allah subhanahu wa ta'ala îi va permite ca el să mijlocească pentru ea. Aceasta va fi prima dintre mijlociri, fapt discutat mai pe larg în Surat Al-'Isra'.

Așadar, Allah Atotputerenicul va veni în Ziua Judecării însoțit de Îngeri, aleihum sallam, care vor sta rânduri-rânduri în fața Lui, Preaînaltul.

Apoi, Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

„Și va fi adusă în Ziua aceea Gheena (...)”

Cu referire la aceasta, Abdullah ibn Mas'ud, radhi Allahu anhu, a relatat că Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Iadul va fi adus aproape în acea Zi, iar acesta va avea șaptezeci de mii de lese, iar fiecare dintre lese va avea șaptezeci de mii de Îngeri, care le vor trage.”

(relatat de Muslim și Tirmidhi)

Allah Preaînaltul spune apoi:

„(...) în Ziua aceea, omul își amintește. (...)”,

semnificând: își amintește faptele sale și tot ceea ce a făcut, din trecut și până în prezent.

„(...) Dar cum să-i mai fie lui de folos amintirea?”,

însemnând: cum ar putea amintirea să-i mai fie acum de vreun folos?

„Și va zice el: «Ce bine ar fi fost dacă aș fi făcut mai înainte [fapte bune] pentru viața mea!»”,

semnificând: dacă a fost o persoană necredincioasă, va regreta acum fiecare act de ne-supunere pe care l-a făcut, iar dacă a fost credincioasă, atunci va regreta că nu a făcut și mai

multe acte de adorare.

Imam Ahmad a relatat de la Mohammed ibn Abu Amira, radhi Allahu anha, care a spus:

„Chiar dacă un rob al lui Allah ar sta cu fața în pământ (în prosternare) din momentul în care se naște și până când îmbătrânește și moare, aflându-se în supunere totală față de Allah Preaînaltul, i s-ar părea ne semnificative toate aceste acte de adorare în Ziua Judecării. El își va dori să se poată reîntoarce la viață, pentru a face și mai multe acte de supunere și adorare.”

Allah Preaînaltul a spus:

„Dar în Ziua aceea nimeni nu va osândi așa cum osândește El.”,

însemnând: nimeni nu poate pedepsi într-un mod mai sever și mai puternic decât o va face Allah Atotputernicul cu cei care nu l s-au supus.

„Și nimeni nu va lega așa de strâns cum leagă El...”,

semnificând: nimeni nu va pedepsi și nu va lega mai sever decât o va face El, Atotputernicul, cu cei care au fost necredincioși în fața Domnului lor. Acest lucru este valabil mai ales pentru criminali și pentru cei care au făcut rău, mai mult de-

cât pentru toate celelalte Creații ale lui Allah Preaînaltul.

Însă, în ceea ce privește sufletul pur și liniștit, acestuia i se va spune:

„O, tu, suflet liniștit! ~ Întoarce-te la Domnul tău (...)”,

însemnând: în apropierea Sa, Preaînaltul, primind Răsplata Sa și ceea ce El, Atotputernicul, a pregătit pentru robii Săi drept-credincioși în Paradisul Său.

„(...) mulțumit (...)”,

semnificând: cu Allah subhanahu wa ta'ala, care va fi mulțumit de robul Său și îl va răsplăti.

„(...) și împăcat.”,

însemnând: cu sine.

„Și intră între robii Mei.”,

semnificând: în rândurile lor.

„Și intră în Raiul Meu!”,

acest lucru va fi spus atât în momentul morții, cât și în Ziua Judecării. Vestea cea bună va fi dată celui credincios de către Îngeri, aleihum sallam, atât în momentul morții, cât și în momentul în care acesta se va ridica din mormântul său.

Ibn Abu Hatim a relatat de la Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, în ceea ce privește Cuvintele lui Allah Preaînaltul:

„«O, tu suflet liniștit! ~
Întoarce-te la Domnul tău mulțumit și împăcat.»

că au fost revelate în timp
ce Abu Bakr, radhi Allahu anhu,
stătea alături de Mesagerul lui
Allah, salla Allahu aleihi wa
sallam.

El (Abu Bakr) a spus:

«O, Mesager al lui Allah!
Nu am auzit nimic mai bun de-
cât aceasta!»

Atunci, Profetul, salla
Allahu aleihi wa sallam, i-a
spus:

«Cu adevărat, acest lucru
va fi spus pentru tine.»”

Acesta este sfârșitul Tăfsir-
ului Surei Al-Fajr și toate
laudele și mulțumirile I se cu-
vin lui Allah subhanahu wa
ta'ala.

Allahu Alam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Înțelepciunea Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, în corectarea greșelilor oamenilor

(continuare)

~ tradus de Alya Iacob ~

**A se evita a-l ajuta pe
Șeitan, audhu billehi minnu,
împotriva celui care face o
greșeală**

Omar ibn Al-Khattab, radhi
Allahu anhu, a relatat că:

„Pe timpul Profetului, salla
Allahu aleihi wa sallam, trăia
un bărbat numit Abdullah, a că-
rui poreclă era *himar* (măgar),
care obișnuia să îl facă pe
Profet, salla Allahu aleihi wa
sallam, să râdă. Într-o zi,
Profetul, salla Allahu aleihi wa
sallam, a dat ordin ca acesta să
fie biciuit, pentru că băuse (al-
cool). Unul dintre bărbații
prezenți a spus:

«O, Allah, blestemă-l! De
multe ori a fost adus pentru a fi
biciuit (pentru băutura)!»

Profetul, salla Allahu aleihi
wa sallam, a spus:

«Nu îl blestema, pentru că,

pe Allah, tot ceea ce știi despre
el este că Îl iubește pe Allah și
pe Mesagerul Său.»”

(relatat de Bukhari)

Abu Huraira, radhi Allahu
anhu, a spus:

„Un bărbat care băuse, a
fost adus la Profet, salla Allahu
aleihi wa sallam, iar el a spus:

«Bateți-l.»

Unii dintre noi l-am lovit cu
mâinile, alții cu pantofii sau
hainele (răsucite sub formă de
bici). Atunci când el a plecat, un
bărbat a spus:

«Care este problema sa? Fie
ca Allah să îl facă de rușine!»

Mesagerul lui Allah, salla
Allahu aleihi wa sallam, a spus:

«Nu îl ajuta pe Șeitan împo-
triva fratelui tău musulman.»”

(relatat de Bukhari)

Învățăm din aceste relatări
că, dacă un musulman cade
într-un păcat, acesta nu-l scoate

În afara Islamului, el Îl iubește pe Allah subhanahu wa ta'ala și pe Mesagerul Său, salla Allahu aleihi wa sallam, iar acest lucru nu trebuie să fie negat. Nu este permis să facem suplicații împotriva lui, pentru a îl ajuta pe Șeitan, audhu billehi minnu, mai degrabă trebuie să facem suplicații pentru el și să ne rugăm lui Allah Preaînaltul să-l ghideze pe Calea cea Dreaptă, pentru a îl ierta și a avea milă de el.

A cere persoanei să nu mai greșescă

Este foarte important să determinăm persoana care face greșeli să se oprească din aceasta, pentru a nu agrava situația și pentru a opri răul.

Omar, radhi Allahu anhu, a relatat că odată a spus:

„«Nu, jur pe tatăl meu!»

Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

«Oprește-te! Oricine jură pe altceva în afară de Allah, se face vinovat de shirk și este kafir.»”

(relatat de Ahmad)

Tirmidhi a relatat că învățații nu agreează ideea ca cineva să „calce peste gâtul oamenilor” la Rugăciunea de vineri, și sunt

foarte stricți cu privire la aceasta. Abdullah ibn Busr, radhi Allahu anhu, a spus:

„Un bărbat a venit într-o vineri în moschee, călcând peste gâturile oamenilor, în timp ce Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, ținea khutba. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

«Stai jos! I-ai rănit pe oameni și i-ai deranjat.»”

Aceste ahadith arată o adresare directă, pentru ca cel care greșește să se oprească.

A explica persoanei unde greșește și a îndrepta lucrurile

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, obișnuia să facă aceasta în mai multe feluri, după cum urmează:

❖ *A atrage atenția persoanei care greșește, pentru a își putea îndrepta greșeala*

Un exemplu în acest sens este hadith-ul relatat de Abu Sa'id Khudri, radhi Allahu anhu, care a spus că:

„Eram împreună cu Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, atunci când am intrat în moschee și

am văzut un bărbat stând în mijloc, strângându-și degetele și vorbind singur. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a făcut semn, dar acesta nu a observat. Atunci s-a întors spre mine și mi-a spus:

«Dacă unul dintre voi se roagă, el nu trebuie să își strângă degetele, pentru că strângsoarea vine de la Șeitan, iar voi sunteți în stare de Rugăciune cât stați în moschee și până ieșiți afară.»

(relatat de Ahmad)

❖ *A cere persoanei să-și repare greșeala, dacă este posibil*

Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„Un om a intrat odată în moschee, pe când Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ședea în apropiere. El a făcut două rakaat și apoi a venit la Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să îl salute. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, îi răspunse la salut și apoi spuse:

«Întoarce-te să te rogi, pentru că nu te-ai rugat.»

Așa că omul se întoarse, a făcut două rakaat, ca prima oară, apoi se întoarse la Trimisul

lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și repetă salutul de pace. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, răspunse la salut și apoi spuse:

«Întoarce-te să te rogi, pentru că nu te-ai rugat.»

El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spuse aceasta de trei ori, până ce, după a treia oară, omul spuse:

«Pe Cel care te-a trimis cu adevărul, o, Trimis al lui Allah, nu știu mai bine de atât. Învațămă.»

Atunci Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spuse:

«Când te ridici pentru Rugăciune, spui „Allahu Akbar.” Apoi reciți ceea ce îți este ușor, din Coran. Apoi te apleci, până când te simți comod în plecăciunea ta. Apoi te ridici, până când stai drept, în picioare. Apoi te prosternezi, până când te simți comod în prosternarea ta. Apoi te așezi, până când te simți comod așezat. Apoi te prosternezi, până când te simți comod în prosternarea ta. Și faci asta în întreaga ta Rugăciune.»

(relatat de Bukhari)

Trebuie observat faptul că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să acorde a-

tenție oamenilor din jurul său, pentru a îi putea învăța.

Printre calitățile unui educator, este și aceea că trebuie să fie atent la acțiunile celor din jurul său.

a. *Este o parte din înțelepciunea învățaturii să i se ceară persoanei care greșește să refacă acțiunea, de data aceasta corect, să își corecteze greșeala, astfel învățând din ea.*

b. *Dacă persoana nu realizează greșeala, trebuie să i se atragă atenția și să i se explice greșeala.*

c. *Oferirea de informații unei persoane care este interesată este mai eficientă, decât dacă ar fi spuse unei persoane care nu este interesată de aceasta.*

Sunt multe metode de predare, iar cel care o face poate alege oricare dintre acestea, în funcție de circumstanțele date.

Kildah ibn Hanbal a relatat că:

„Safwan ibn Umayya m-a trimis la Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cu puțin lapte, iaurt și niște castraveți mici. Am intrat fără să cer permisiunea și fără să salut. El mi-a spus atunci:

«Mergi înapoi și spune:

„As- salam aleykum (Pacea

să fie cu tine). Pot să intru?»»

(relatat de Abu Dawud și Tirmidhi)

❖ *A cere persoanei care a greșit să se corecteze, atât cât poate*

Ibn Abbas, *radhi Allahu anhu*, a relatat că:

„L-am auzit pe Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunând:

«Niciodată o femeie nu trebuie să fie singură în prezența unui bărbat, decât dacă acesta este mahram pentru ea. De asemenea, o femeie nu poate călători cu un bărbat, decât dacă acela este mahram pentru ea.»

Atunci, un om care a auzit aceste cuvinte, s-a ridicat și a spus:

«O, Trimis al lui Allah, soția mea a plecat la Hajj, în vreme ce eu eram plecat într-o expediție militară; ce ar trebui să fac?»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a răspuns:

«Du-te și alătură-te ei în Hajj.»

(relatat de Bukhari și Muslim)

❖ *A sublinia consecințele*

greșelii

Nasa'i a relatat în *Sunan-ul său*, de la Abdullah ibn Amr, radhi Allahu anhu, că un bărbat a venit la Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și a spus:

„«Am venit să mă alătur vouă pentru hijra (migrare). Mi-am lăsat părinții lăcrimând.»»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Mergi înapoi și fă-i să zâmbească, așa cum i-ai făcut să lăcrimeze.»»

(Albani)

❖ A oferi *kafarah* (ispășire) pentru greșeală

Dacă o greșeală nu poate fi corectată, în Islam sunt alte moduri pentru căință și pentru a șterge efectele greșelii. Unul dintre acestea este ispășirea, care este de mai multe tipuri, cum ar fi *kafarat al-yamin* (ispășirea pentru un jurământ neîndeplinit) și ispășirea pentru *zihar* (o formă de divorț, în care bărbatul îi spune soției sale: „ești pentru mine precum spatele mamei mele”), omucidere, întreținerea de relații intime în timpul zilei, în luna Ramadan și așa mai departe.

A denunța greșeala, fără a generaliza

Denunțul trebuie să se limiteze doar la ceea ce este greșit și este mai bine să nu se generalizeze. Un exemplu în acest sens este hadith-ul relatat de Abu Husein, care a spus:

„Ne aflam în Medina în ziua de Ashura, iar fetele au început să bată daff-ul și să cânte. Am intrat la Rubai' bint Mu'awwidh și i-am spus despre aceasta. Ea a răspuns:

«Mesagerul lui Allah a intrat la mine în dimineața nunții mele și două fete care erau acolo cântau, menționând calitățile strămoșilor mei, care au fost uciși în ziua Bătăliei de la Badr. Unul dintre lucrurile pe care ele le-au spus a fost:

„Printre noi se află un Profet care știe ce se va întâmpla mâine.»

El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Nu spuneți aceasta, pentru că nimeni nu știe ce se va întâmpla mâine, cu excepția lui Allah.»»

(relatat de Ibn Majah)

Nu există nicio îndoială că această modalitate de comportament face ca o persoană, care

se străduiește să arate greșelile și să le corecteze, să fie justă și echitabilă și, cel mai probabil, ca persoana care a greșit, să accepte sfatul.

În unele cazuri, greșeala nu constă numai în cuvinte, ci și în contextul sau ocazia cu care acestea sunt spuse.

De exemplu, Ibn Omar, radhi Allahu anhu, a corectat un om care, atunci când a strănutat lângă el, a spus:

„*Alhamdulillah wa'l salam ala Rasul Allah.*»

Ibn Omar a spus:

«Ai putea spune *Alhamdulillah wa'l salam ala Rasul Allah*, dar nu este ceea ce ne-a învățat Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*. El ne-a spus să spunem *Alhamdulillah ala kulli haal.*»”

(relatat de Tirmidhi)

Restabilirea și consolidarea poziției de lider

Imam Ahmad a relatat de la Awf ibn Malik Al-Ashja'i, care a spus:

„Am mers într-o expediție militară la granița cu Siria, iar Khalid ibn Walid a fost numit comandantul nostru. Un bărbat din Humair a venit împreună

cu noi și nu avea nicio altă armă în afară de o sabie. Unul dintre musulmani a sacrificat o cămilă și omul a tot încercat să smulgă ceva până când a reușit să rupă o bucată de piele în forma unui scut. A întins-o pe pământ până când s-a uscat, apoi a făcut un mâner la fel ca al unui scut. Ne-am confruntat cu inamicul, un grup mixt de romani și arabi (din tribul) Quda'ah. Ne-am luptat cu înverșunare. Printre ei a fost un roman pe un cal palomino, cu o șa de culoare aurie, curea placată cu aur și o sabie din material asemănător. El a început să atace și să provoace oamenii, iar un om din Madadi s-a învârtit în jurul lui, până când s-a apropiat din spate și a lovit calul cu sabia. Romanul a căzut, iar bărbatul l-a urmat și, cu o lovitură de sabie, l-a ucis. Atunci când Allah le-a dat victoria, omul a venit și a întrebat despre pradă, iar oamenii au mărturisit că el este cel care l-a ucis (pe roman), astfel, Khalid i-a dat o parte din pradă, iar el și-a oprit restul. Atunci când s-a întors la trupa lui Awf, i-a spus acestuia despre cele întâmplate, iar Awf a spus:

«Mergi înapoi și spune-le să

îți dea și restul.»

Așa că s-a întors, dar Khalid a refuzat. Apoi Awf a mers la Khalid și a spus:

«Nu știi că Mesagerul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a hotărât ca prada să meargă la cel care ucide?»

El a spus:

«Desigur.»

Awf a spus:

«Atunci ce te oprește să îi dai prada lui?»

El a răspuns:

«Am crezut că este prea mult pentru el.»

Awf a spus:

«Când îl voi vedea pe Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, am să îi spun despre aceasta.»

Atunci când a venit la Medina, Awf a trimis un bărbat, care i-a povestit cele întâmplate Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*. El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a chemat pe Khalid, în timp ce Awf era acolo, și a spus:

«Khalid, ce te-a oprit să îi dai acestui om prada lui de război?»

El a răspuns:

«Am crezut că este prea mult pentru el, Mesager al lui Allah.»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Dă-i ce este al lui.»

Khalid a trecut pe lângă Awf, iar Awf l-a tras de mantie și a spus:

«Nu a fost de ajuns pentru tine ceea ce ți-am spus cu privire la învățătura Mesagerului lui Allah?»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a auzit și s-a întors supărat, spunând:

«Nu îi da mantia, Khalid. De ce nu îmi lași comandantii în pace? Asemănarea dintre tine și ei este ca aceea a unui om care este rugat să aibă grijă de cămile sau oi, și are grijă de ele, dar atunci când vine timpul ca ele să fie adăpate, le ia la jgheab, ele beau apă curată și lasă murdăria la fundul apei. Voi luați apă curată și lăsați ce este pe fundul apei pentru ei (comandanții).»”

Se poate observa că atunci când Khalid a făcut o greșală în decizia sa (*ijtihad*) de a păstra din pradă, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a poruncit ca aceasta să fie înapoiată celui care o merita, dar s-a înfuriat atunci când l-a auzit pe Awf bătându-și joc de Khalid, spunând:

„Nu a fost de ajuns pentru tine ceea ce ți-am spus cu privire la învățătura Mesagerului lui Allah?”

și trăgând mantia de pe el, așa că Profetul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Nu îi da mantia, Khalid.”

Acest lucru a fost făcut pentru restabilirea și consolidarea poziției de lider a lui Khalid, pentru că susținerea poziției unui lider în fața poporului are un scop evident.

A se adresa ambelor părți, atunci când vina aparține amândurora

În multe cazuri, vina este împărțită, persoana care a greșit este posibil să fi fost nedreptățită, în acest caz, vina se împarte, dar nu în mod egal. Cel care corectează o greșeală, trebuie să se adreseze celor două părți implicate și să le sfătuiască.

„Abdur-Rahman ibn Awf s-a plâns Mesagerului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cu privire la comportamentul lui Khalid. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a spus:

«Nu-i supăra pe niciunii dintre cei care au fost prezenți

la Bătălia de la Badr, deoarece chiar dacă ați primi o cantitate de aur egală cu mărimea muntelui Uhud, faptele voastre nu sunt egale cu ale lor.»

Abdur-Rahman a spus:

«Ei m-au jignit primii, așa că am răspuns.»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Nu te supăra pe Khalid, deoarece el este una dintre săbiile pe care Allah le-a trimis împotriva necredincioșilor.»

(Tabarani)

A cere unei persoane să ierte persoana care a nedreptățit-o

Anas ibn Malik, *radhi Allahu anhu*, a spus:

„Arabii obișnuiau să se ajute între ei, atunci când se aflau în călătorie, iar Abu Bakr și Omar aveau un sclav cu ei. Au adormit toți trei și când s-au trezit, mâncarea nu era pregătită. Unul dintre ei a spus celuilalt:

«Omul acesta doarme foarte mult.»

L-au trezit și i-au spus:

«Mergi la Profet și spune-i că Abu Bakr și Omar îi transmit salutul lor de pace prin tine și

cer de mâncare.»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Trimite-le salutările mele și spune-le că au mâncat deja.»

Auzind acestea, ei s-au îngrijorat, au mers la Profet și au spus:

«Mesager al lui Allah, ți-am trimis vorbă că avem nevoie de mâncare și tu ne spui că deja am mâncat? Ce am mâncat?»

El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Carnea fratelui vostru. Pe Cel în Mâna căruia se află su-

fletul meu, pot vedea carnea între dinții voștri.» (însemnând carnea celui despre care ei au bârfit)

Ei au spus:

«Cere iertare pentru noi.»

El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Să ceară el iertare pentru voi.»»

(As-Silsilat As-Sahihan)

Allahu Alam

~ inshaAllah, va continua ~

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Supremația inconfundabilă Expuneri asupra Islamului

Scrieri selectate ale Sheikh-ului Al-Islam Ad-Din Ibn Taymiyya,
compilate și traduse de Mohammed Abdul-Haqq Ansari
(continuare)

~ tradus de Alya Iacob ~

Versetele Coranului cu privire la Atributele Divine, care trebuie luate în considerare

Vechii învățați au luat versetele și hadith-urile care fac referire la Atributele lui Allah subhanuhu wa ta'ala în zahir-ul lor (al cuvintelor) sau la valoarea lor, refuzând, însă, să spună ceva despre natura acestora, – kayfiyyah, sau să le conceapă împreună cu modele umane – tasbih.

Prin zahir, sensul aparent, ei vor să spună că acesta aparține Creatorului, nu creației; dar, justificându-se, vor spune că zahir, ceea ce este al Creatorului, este într-adevăr zahir-ul acestor versete și hadith-uri?

Ibn Taymiyya a răspuns la această întrebare și a discutat

înțelesul zahir-ului, mai pe larg.

Persoana care a făcut acest jurământ, condiționată de credința în versetul:

„Milostivul a urcat pe Tron”,

înțelege prin aceasta că versetul este de înțeles în zahir-ul său, așa cum oamenii înțeleg din aceste cuvinte că trebuie să știe că acest «zahir» este un termen ambiguu.

Așa cum este cunoscut în natura umană (fitra) și folosit în limba arabă, prin limba Coranului și limba folosită de vechii învățați, termenul «zahir» înseamnă altceva decât înțelesul folosit de scriitorii de mai târziu.

Dacă prin zahir, persoana care a făcut jurământul a vrut să facă referire la ceva a cărui parte de început implică o așa zisă imperfecțiune a Divinității,

așa cum ar fi ideea că așezarea pe Tron a Divinității este ca și așezarea unui corp pe un altul, sau așezarea sufletului în trup, dacă sufletele nu sunt incluse în categoria de corpuri, în opinia lor, atunci acea persoană se face vinovată de încălcarea propriului jurământ. Din câte cunoaștem, niciun învățat nu susține acest punct de vedere, cu excepția lui Bashri Dawud Al-Jawaribi, Muqatil ibn Suleiman Al-Khurasani, Hisham ibn Al-Hakam Ar-Rafidi, dacă aceasta este corect relatat de ei.

În esență, trebuie să credem că Divinitatea este fără de egal, Atributele și, de asemenea, acțiunile, diferența dintre Creația și Transcendența Sa, ca și orice participare la ele este mai mare decât ceea ce își poate imagina ființa umană. Trebuie să negăm orice Atribut care implică imperfecțiunea. Oricine spune despre un învățat al Sunnei că a fost convins de Atributele Divine, în conformitate cu atributele create, minte sau se află în greșeală.

Dacă prin zahir, persoana care a făcut un jurământ a vrut să facă referire la ceea ce este cunoscut drept zahir-ul naturii umane, înainte de a fi copleșit

de dorințe și derutat de opinii contradictorii, acesta este zahir-ul care aparține Divinității.

De asemenea, este zahir-ul tuturor Numelor și Atributelor Sale, ca și al vieții, cunoașterii, puterii, auzului, vorbirii, văzului, dorinței, dragostei, mâniei, plăcerii și, de asemenea, al Atributelor folosite în versetul:

„[Allah] a zis: «O, Iblis! Ce te-a împiedicat pe tine să te prosternezi dinaintea a ceea ce Eu am plămădit cu mâinile Mele? Te-ai semețit tu ori te-ai socotit tu printre cei înalți?»”

(Surat Sad, 38:75)

sau în hadith-ul:

„Domnul nostru coboară la cel mai de jos cer, în fiecare seară.”

(relatat de Bukhari în *Sahih*, Muslim în *Sahih*, Abu Dawud în *Sunan*, Tirmidhi în *Sunan*, Ibn Majah în *Sunan*, Ahmad în *Musnad*)

Zahir-ul acestor cuvinte, atunci când sunt folosite în cazul nostru, este un incident, aparținând aceleiași categorii. Însă, atunci când se referă la Divinitate, sensul aparent, zahir, este numai ceea ce I se cuvine și potrivește exclusiv Divinității.

Cuvinte așa cum sunt e-

sența (dhat), existența (wujud), realitatea (haqlqah), sensul, chiar din ceea ce cunoaștem, pentru a fi siguri că sensul aparent (zahir) al acestor cuvinte este în contextul Divin, nu au nimic în comun între ele, deoarece pot implica un defect din partea Divinității, indiferent dacă acestea sunt luate sau nu ca echivoce, neechivoce sau în general, în conotația lor, așa cum vedem și în Nobilul Coran:

„Allah va fi martor pentru ceea ce ți-a pogorât, căci l-a pogorât [Coranul] în deplină cunoștință.”

(Surat An-Nisa', 4:166)

„Ci Allah este Întreținătorul [Ar-Razzaq], Stăpânul puterii, Cel Statornic [Al-Matin].”

(Surat Adh-Dhariyat, 51:58)

„[Allah] a zis: «O, Iblis! Ce te-a împiedicat pe tine să te prosternezi dinaintea a ceea ce Eu am plămădit cu mâinile Mele? Te-ai semețit tu ori te-ai socotit tu printre cei înalți?»”

(Surat Sad, 38:75)

„Cel Milostiv, care s-a așezat pe Tron”

(Surat Ta-Ha, 20:5)

Toate acestea sunt în aceeași categorie.

Jahmii vechi au negat toate

Atributele Divinității, care, în contextul nostru, sunt acțiuni, așa cum sunt cunoașterea, puterea sau părți ale corpului, așa cum sunt fața și mâinile. Cu toate acestea, Jahmii mai recentă au afirmat că multe Atribute, care sunt acțiuni în contextul nostru, cum ar fi cunoașterea și puterea, au negat celelalte Atribute, cum ar fi părțile corpului, în contextul nostru. Unii dintre ei chiar au mers mai departe, afirmând unele Atribute, cum sunt părțile corpului, în contextul nostru.

Pe de altă parte, Salafi, cum ar fi Al-Khattab, Abu Bakr Al-Khatib și alții, au afirmat că modul pe care îl folosesc vechii învățați este de a lua versetele și hadith-urile la valoarea lor și le de a le aprecia în același timp, pentru că ei nu cunosc natura lor (versetele și hadith-urile) și nici nu le concep ca modele umane. Ei nu cred că „mâini” înseamnă putere sau că „aude” înseamnă cunoștință. Ca o regulă, opinia cuiva asupra Atributelor este un corolar al poziției altcuiva asupra Esenței Divine; primul urmându-l pe celălalt în mod complet. Și pentru că a afirma Esența Divină

înseamnă a afirma ceva care există, mai mult decât o simplă modalitate; afirmația asupra Atributelor trebuie, de asemenea, să fie afirmarea unei existențe, mai mult decât o modalitate.

Scriitorii contemporani, care susțin că scriitorii vechi nu au spus că acesta a fost sensul aparent (zahir), care a fost intenționat, ar fi trebuit să spună, cu tot respectul, că zahir-ul pe care l-au făcut nu afirmă că a fost sensul aparent, care se cuvine Creației și nu Creatorului. Fără îndoială, acest zahir nu este cel convenit, și oricine ar susține aceasta, trebuie să fie declarat ca fiind necredincios (kafir), după ce subiectul i-a fost explicat pe deplin.

Aici sunt de explicat două aspecte, cel lingvistic și cel filozofic.

În opinia scriitorilor de mai târziu, sunt trei puncte de vedere cu privire la *istawa*. De exemplu, în versetul:

„Cel Milostiv, care s-a așezat pe Tron”,

(Surat Ta-Ha, 20:5)

unul este că *istawa* Divinității este ca și *istawa* unei creații, sau ceva similar, care implică contingenta sau imperfec-

țiunea Divinității.

Aceasta este opinia *mus-tabbihah*-ilor și a *mujassimah*-ilor, antropomorfiști care concep Divinitatea ca pe un corp și acest lucru este absolut greșit, în lumina Coranului.

A doua opinie este aceea că nu există *istawa* în sensul real, nici nu este o Divinitate pe un tron, sau un Domn peste ceruri. Aceasta este o altă opinie greșită, a grupului Jahmi, care neagă Atributele Divine. De asemenea, este o mare greșală, deoarece este o opinie diametral opusă cu ceea ce știm din învățăturile profetice ale Islamului, ca și condamnarea cu privire la Creator, moștenită în natura umană, cu care Domnul Său l-a creat pe om.

Ibn Qutaybah mărturisește acest adevăr atunci când se adresează tuturor națiunilor, arabe și nearabe, înainte de Islam și în Islam, cu credința că Allah *subhanahu wa ta'ala* este în ceruri, iar El, Preaînaltul, este deasupra lor.

A treia opinie este că Allah Preaînaltul este stabilit pe Tron într-o manieră ce aparține Măreției și Gloriei Sale; El, Preaînaltul, este deasupra Tronului, transcendând lumea,

chiar dacă El, *subhanahu wa ta'ala*, este pe Tron și Purtător al Tronului.

Noi știm ce este *istawa*, chiar dacă nu cunoaștem modalitatea acesteia. Noi trebuie să credem în ea și să considerăm toate întrebările referitoare la aceasta ca fiind *bid'a*, așa cum au spus Umm Salama, Rabi'a ibn Abu Abdur-Rahman și Malik ibn Anas. Aceasta este credința musulmanilor și aceasta este sensul aparent (*zahir*) al *istawei* în ochii musulmanilor în general, a cărei origine nu a fost coruptă de negarea Atributelor Divine sau de antropomorfism.

Pentru a susține acest punct de vedere, avem un număr de relatări ale Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, companionilor, *radhi Allahu anhum*, și ale numeroșilor învățați din Umma, care au ajuns la noi din generație în generație, care au fost notate în cuvinte mari și mici. Cei experimentați în cunoașterea relatărilor sunt de acord că nici măcar un cuvânt nu este relatat de cineva care să fie împotriva acestora. Toți sunt uniți în această privință și au aceeași credință. Niciunul nu a spus

niciodată că sensul aparent al acestor cuvinte nu este intenționat sau că anumite versete sau *hadith-uri* nu trebuie să fie luate la această valoare. Dacă acest lucru nu a fost intenționat (*zahir*), în ochii musulmanilor, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și învățații vechi ai Ummei ar fi spus musulmanilor că ceea ce ei înțeleg este sensul aparent (*zahir*) și nu ceea ce a fost intenționat.

A cunoaște că ceva conduce spre *nicăieri* și este cu siguranță ceva confuz, care nu se înțelege prin cuvinte, neconștientizând sensul aceluși cuvânt sau a acelei propoziții, fiind determinat de baza etimologiei sau utilizat în limbajul comun sau în *shar'*, care uneori în construirea unei propoziții schimbă sensul original al unui cuvânt și indiciile lingvistice au interpretări metaforice, și uneori circumstanțele oratorului, publicului și subiectul despre care se vorbește, toate acestea pot afecta, de asemenea, semnificația. Vom discuta, mai apoi, despre motivele care contribuie la susținerea noastră ca sens aparent (*zahir*) din diferite posibile sensuri ale unui cuvânt, sau pentru interpreta-

rea lui metaforică. Pentru a fi siguri, în cazul în care cuvintele nu dau niciun indiciu despre ceea ce oratorul vrea să vorbească și intenția lui este doar aceea ca el să fie numit cunosător al cuvintelor menționate în anumite locuri, atunci sensul aparent nu este intenționat, cum ar fi, spre exemplu, o declarație generală, calificată pe motivul unor argumente neasociate, chiar și din considerente pur raționale. Cu toate acestea, în baza principiilor de jurisprudență, scriitorii au opinii diferite cu privire la faptul dacă sensul este aparent sau nu.

În general, cei care neagă istawa și alte atribute de același fel au găsit în cercetările lor pentru înțelegerea istawei modelul uman sau sensul care arată contingenta sau defectul Divinității. După ce ei au conceput istawa în acest mod, au atribuit-o oponentilor lor, aducând cu îndârjire argumente pentru respingerea acesteia. În final, ei ajung la concluzia că poate fi înțeleasă numai în sensul de dominație și control, manifestare și iluminare, binecuvântare și favoare sau supremație în statut și autoritate.

O persoană care susține că

sensul aparent (zahir) din istawa este sensul contextului uman exprimat prin *cuvintele sunt de două tipuri* nu are dreptate. Ele sunt folosite pentru ceva simplu, cum ar fi de exemplu leul, măgarul, câinele, oceanul; atunci când le folosim spunem: „*X este leul lui Dumnezeu și leul Profetului Său*”, sau atunci când spunem despre cineva că este „*prost ca un măgar*” sau „*este un ocean*”, folosit pentru un mare învățat sau un filantrop eminent, sau când facem referire la un leu ca fiind câine. În aceste cazuri, folosim metafore. În cazul în care nu este niciun indiciu, atunci intenția va fi mai clară. Exemple în acest sens sunt cuvintele Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, despre calul lui Abu Talha, *radhi Allahu anhu*:

„**Cu siguranță, este un ocean.**”

(relatat de Bukhari)

sau despre Khalid ibn Al-Walid, *radhi Allahu anhu*:

„**Cu adevărat, Khalid este una dintre săbiile lui Allah, pe care El a scos-o din teaca de politeiști.**”

(relatat de Bukhari)

sau despre Uthman, *radhi Allahu anhu*:

„Allah va pune pe tine o cămașă...”.

(relatat de Ibn Majah)

Avem un alt exemplu în spusele și relatările lui Ibn Abbas, radhi Allahu anhu:

„Piatra Neagră este Mâna dreaptă a lui Allah pe Pământ, iar cel care o atinge este ca și cum L-ar atinge pe Allah.”

(*Al-Ajluni*, Ismail ibn Mohammed a scris în cartea sa, *Kashf Al-Khifa*, că Tabarani a notat acest hadith în *Mu'jam*)

Aici cuvintele au fost folosite într-un sens extins, dar intenția oratorului a fost clară. Oricine va auzi aceste cuvinte, le va înțelege cu siguranță și mintea lui va primi cu ușurință sensul intenționat și nu cuvintele cu care au fost schimbate pentru a fi transmise. Nu este doar un sens posibil, ci sensul intenționat (*nass*) pentru a interpreta cuvintele acestea, nu este un fel de *ta'wil*, care este folosit pentru a lua un cuvânt într-un sens mai puțin probabil decât mai mult probabil.

Acesta este unul dintre locurile în care mulți oameni s-au rătăcit. Ei au greșit considerând că înțelesul acestor cuvinte nu are sensul de *zahir* și că o persoană nu poate dispensa de

ta'wil în cazul lor.

Al doilea tip de cuvinte este acela care susține unele relații, pure și simple, ca fiind mai mari sau mai mici, mai sus sau mai jos, însemnând ceva pozitiv, care implică o relație, așa cum sunt cunoștința și dragostea, capacitatea și incapacitatea, auzul și văzul. Aceste cuvinte nu înseamnă nimic în mod izolat, ele au o semnificație doar în legătură cu subiectele la care se referă. Acest lucru are loc pentru două motive: în primul rând, ele nu sunt folosite în mod izolat și, în al doilea rând, ele pot fi folosite drept atribut comun sau metaforă, chiar dacă sensul lor poate fi identificat cu un element comun obiectelor.

Cuvântul în discuție, *istawa*, nu a fost folosit de arabi în mod special pentru un om care se așează, de exemplu, pe un pătuț, deci în acest caz, trebuie luat ca o metaforă.

Similar, cuvântul *'ilm* – cunoaștere, nu a fost folosit în mod special pentru ceea ce există în inima omului, ci pentru ceva care este necesar, dobândit, astfel încât folosirea sa în acest context poate fi numită literal și în alte contexte meta-

forice. Dimpotrivă, acesta a fost folosit uneori într-o formă intransitivă, așa cum este în versetul:

„Și când a ajuns el la vârsta bărbăției și era pe deplin format, i-am dat lui înțelepciune și știință. Astfel îi răsplătim Noi pe făcătorii de bine.”

(Surat Al-Qasas, 28:14)

și uneori cu prepoziția *ila*, așa cum este în versetul:

„Apoi s-a întors către cer – care era un fum – și i-a zis lui și Pământului: «Veniți amândouă, de voie sau fără de voie!» Și au răspuns ele: «Venim, supunându-ne de bunăvoie!»”

(Surat Fussilat, 41:11)

și câteodată cu prepoziția *ala*, în ambele cazuri cu sensul de Dumnezeu și om. Pentru niciun motiv, o persoană nu ar trebui să ia istawa ca fiind literal într-un caz, iar în altul metaforă. Nu este corect să atribuim istawei Divinității proprietăți pe care cineva le atribuie creațiilor lui Allah subhanahu wa ta'ala, deoarece El, Preaînaltul a spus:

„Iar cerul l-am înălțat cu Puterea Noastră și Noi îl lărgim.”

(Surat Adh-Dhariyat, 51:47)

sau

„Oare ei nu văd că Noi le-am făcut lor, printre cele pe care le-au creat mâinile Noastre, vite, cărora ei le sunt stăpâni?”

(Surat Ya-Sin, 36:71)

sau

„Și Noi i-am scris pe table îndemnare despre toate lucrurile și tâlcuire despre toate lucrurile. «Ține-le, așadar, cu putere și poruncește neamului tău să primească ce e mai bun în ele! Apoi vă voi arăta vouă sălaşul celor abătuți din drum.»”

(Surat Al-'A'raf, 7:145).

În baza acestor versete, musulmanul trebuie să descrie Abilitățile Domnului său ca fiind ca cele ale unui creator, autor, scriitor, lucrător sau trebuie să îi nege realitatea Creației, deoarece aceasta este de datarea Lui?

Trebuie să spună că acestea este necesar să fie luate în sensul aparent (*zahir*) sau trebuie să spună că munca fiecăruia are abilități proprii?

Așa cum Esența Divinității nu este ca esența creației, similar, Acțiunile și Creația Lui nu sunt ca și cele ale omului. Atunci când spunem „*X a făcut sau a scris*”, nu înțelegem ce acțiune sau reacție implică a-

ceste cuvinte, decât în baza cunoștințelor pe care le avem despre X și nu în baza acestor termeni singuri. Acești termeni susțin unele acțiuni și au sens în relație cu agenții speciali.

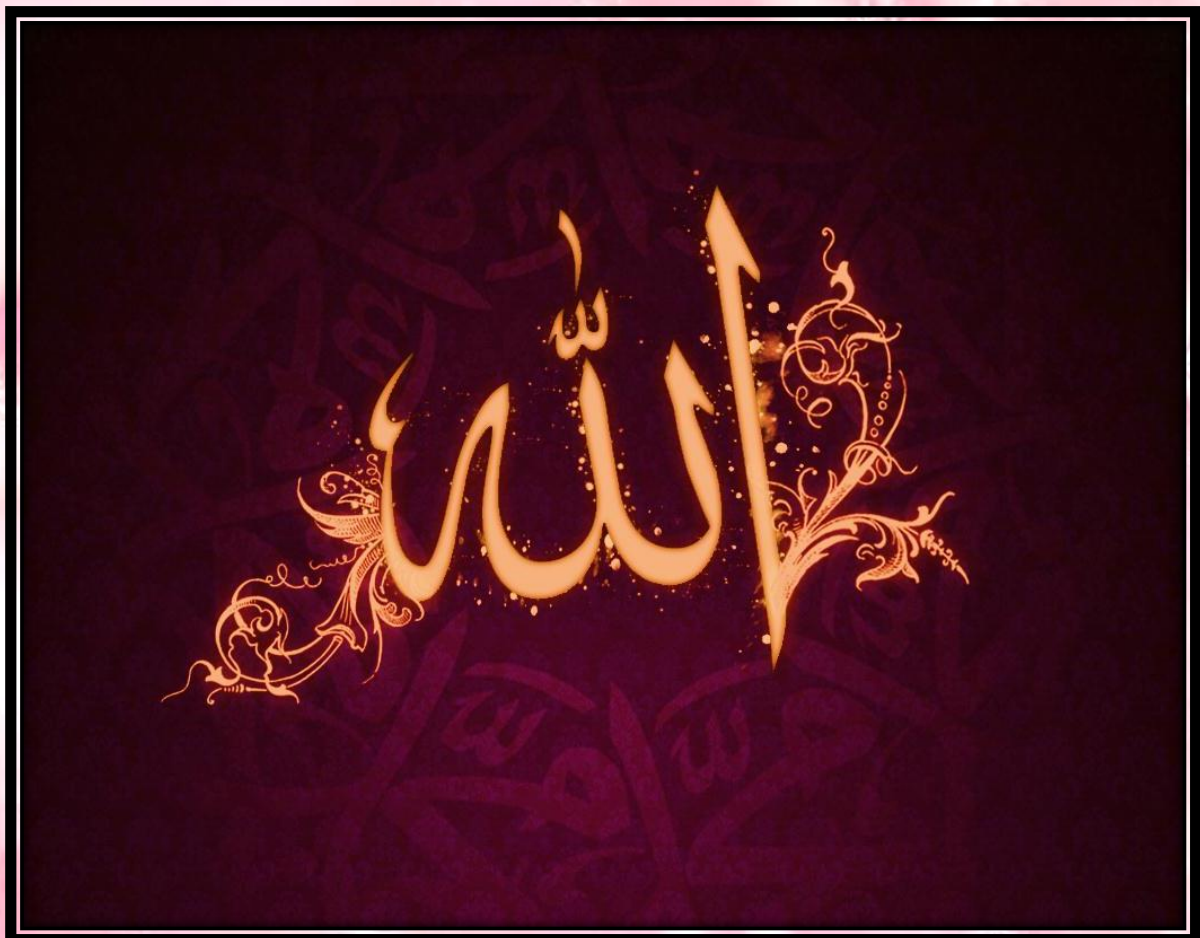
Dacă ați înțeles acest punct, acesta va clarifica multe probleme pe care majoritatea oamenilor nu le înțelege și este

de înțeles de ce au fost multe confuzii cu privire la acest subiect.

[Fatawa 33:175-186]

Allahu Alam

~ inshaAllah, va continua ~

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Numele și Atributele lui Allah subhanahu wa ta'ala

Al-Baar'i (البارئ) – Creatorul

Al-Musawwir (المصور) – Dătătorul de chipuri

~ de Ionela Noour ~

„El este Allah: Făcătorul [*Al-Khaaliq*], Creatorul [*Al-Baar'i*], Dătătorul de chipuri [*Al-Musawwir*]. Ale Lui sunt numele cele mai frumoase. Pe El Îl laudă cele din ceruri și cele de pe Pământ. El este Cel Puternic [și] Înțelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*].”

(Surat Al-Hașr, 59:24)

Așa cum am menționat în numărul anterior al revistei, aceste trei Nume Divine, Al-Khaaliq (Făcătorul), Al-Baar'i (Creatorul/Inventatorul) și Al-Musawwir (Dătătorul de chipuri) sunt inseparabile, deoarece ele toate elaborează procesul de creare a lucrurilor de către Allah subhanahu wa ta'ala: crearea, invenția și modelarea. Procesele de creare, de invenție și de modelare sunt doar teoretic separabile, deoarece, practic, ele au loc în același timp.

Universul are la bază echilibrul și armonia. Pe măsură ce evoluția științei ne dezvăluie tainele sale, aflăm cât mai multe despre acest echilibru și despre această armonie. Este evident faptul că fiecare sistem din Univers a fost proiectat de o inteligență superioară, Creatorul a Toate, într-un mod uimitor. De miliarde de ani, această armonie perfectă și această ordine au existat între un număr infinit de ființe vii și alte lucruri fără viață. De exemplu, oxigenul consumat de oameni și animale este înlocuit cu cel provenit de la plante, un proces care păstrează acest echilibru al naturii.

Mulți se întrebă de ce este nevoie de aceste analize și studii privitoare la Numele și Atributele lui Allah Preaînaltul. Răspunsul este: dacă știm că Allah Preaînaltul este Unicul

Creator, nu aducem nimic nou în ceea ce oamenii știu și cred. Cu alte cuvinte, dacă îl întrebăm pe un musulman „Cine a creat Universul?“, el va răspunde imediat: „Allah Preaînaltul.“ Dar dacă îl întrebăm „Ce știi tu despre Allah subhanahu wa ta'ala?“, mulți dintre ei nu ar avea nimic de spus. De aceea este necesar să studiem Numele și Atributele lui Allah Preaînaltul. Trebuie să cunoaștem cât mai multe despre ele, nefiind suficient să știm că Allah subhanahu wa ta'ala a creat întregul Univers, lucru mărturisit chiar și de Șeitan, audhu billehi minnu, care a spus aceasta jurând pe Allah Atotputernicul, după cum confirmă versetul Coranic:

„A zis [Iblis]: «Pe puterea Ta [jur]! Eu îi voi duce în ispită pe toți.»”

(Surat Sad, 38:82)

Șeitan, audhu billehi minnu, a mărturisit că Allah subhanahu wa ta'ala este Domnul Cel Atotputernic, care a creat toate lumile, însă această mărturie nu este suficientă.

Să continuăm, așadar, minunata cercetare a Numelor complexe ale lui Allah subhanahu wa ta'ala, încercând

ca, pe lângă cunoștințele acumulate, să ne îmbogățim și sufletul cu această comoară de neprețuit să dobândim un caracter pe măsura așteptărilor Marelui nostru Creator, Allah subhanahu wa ta'ala.

Al-Baar'i (Creatorul)

Acest Nume al lui Allah subhanahu wa ta'ala are numeroase conotații, cum ar fi: Creatorul, Inovatorul, Producătorul, Cel care reînnoiește în fiecare zi creația (se folosește cel mai adesea pentru noi, oamenii, creaturile dotate cu suflet), Cel care creează din nimic, fără model și similitudini, Cel care evoluează și recrează atât fizic, cât și spiritual, Cel care trimite noi forme în existență, Cel care manifestă ceea ce este în armonie și proporție perfectă, fără cusur sau defect.

Cuvântul «baar» (invenție) înseamnă Actul Divin de a aduce aceste lucruri din non-existență la existență.

De la rădăcina *b-r* a cuvântului *baar*, aflăm următoarele conotații clasice, în limba arabă:

- a crea, a forma din nimic, a manifesta;

- a crea folosind materie preexistentă, a evolua;

- a fi individual, liber și clar față de un alt lucru;

- a fi liber și curat de orice vină.

Al-Baydawi, comentând asupra Coranului, spune că sensul primar al rădăcinii *b-r* este de a desemna un lucru să devină liber și independent față de un altul.

Allah subhanahu wa ta'ala i-a provocat pe aceia care urmează pe altcineva în afară de El, Preaînaltul, ori care cred în altcineva în afară de El, Atotputernicul, contestându-i:

„O, voi oameni! Vi s-a dat vouă o pildă, auziți-o: Aceia pe care voi îi chemați în locul lui Allah nu vor putea crea nici măcar o muscă, chiar de s-ar uni ei pentru aceasta! Iar dacă musca le răpește un lucru, ei nu-l vor putea lua înapoi! Slabi sunt și cel care cere și cel de la care se cere!”

(Surat Al-Hajj, 22:73)

Astfel, în acest verset, Allah subhanahu wa ta'ala spune că nimeni nu are puterea de a crea, în sensul de a aduce la viață din nimic, din non-existență, în afară de El, Atotputernicul. Chiar și atunci când El,

Preaînaltul, ne permite să facem anumite lucruri, să construim, acestea toate se întâmplă numai cu voia Lui, Preaînaltul.

Allah subhanahu wa ta'ala este Cel mai bun dintre creatori și aceasta nu înseamnă nicidecum a compara Creația Lui, Preaînaltul, cu creația creaturilor Sale, atunci când ele fac anumite lucruri sau fabrică ceva anume.

În capitolul al doilea al Nobilului Coran, există o dezbatere importantă, foarte frumoasă, între Profetul Avraam, aleihi sallam, și un rege tiran care pretindea domnia. Profetul Avraam, aleihi sallam, a spus:

„Domnul meu este Cel care dă viața și ia viața.”

Regele tiran a spus:

„Și eu pot să dau viața și să iau viața!”

El încerca să dovedească faptul că poate face acestea, prin a omorî persoane nevinovate. A spus:

„Uite, sunt capabil de a ucide.”

Fiind rege, a ordonat ca o persoană condamnată la moarte să fie lăsată liberă. Apoi a zis:

„Uite, eu dau viață, de asemenea.”

Profetul Avraam, aleihi sallam, a contestat cuvintele regelui, spunând:

„Allah face ca Soarele să vină de la Răsărit, deci fă-l tu să vină de la Apus!”

Iar Nobilul Coran încheie povestea spunând:

„Deci, necredinciosul a fost înfrânt.”

Din păcate, necredincioșii sunt complet inconștienți de Măreția și Puterea lui Allah Preaînaltul. În acest sens, Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„[Noi trimitem Mesageri] pentru ca, dacă se abate asupra lor o nenorocire, pentru ceea ce au făcut mâinile lor mai înainte, să nu zică ei: «Doamne, de ce nu ai trimis Tu un Profet la noi, ca să urmăm semnele Tale și să fim noi printre drept-credincioși?»”

(Surat Al-Qasas, 28:47)

Omul ar trebui să vadă cu propriii lui ochi că întregul Univers este Creația lui Allah Atotputernicul, El este Cel care le-a făcut și tot El, subhanahu wa ta'ala, le poate face să dispară, iar acestea nu se întâmplă decât din Dorința și prin Puterea Lui, Preaînaltul.

Al-Musawwir (Dătătorul

de chipuri)

Acest Frumos Nume al lui Allah subhanahu wa ta'ala derivă de la cuvântul «Taswir» (modelare), care înseamnă Actul Divin de a da lucrurilor o anumită formă.

Omul trebuie să își mulțumească lui Allah Preaînaltul pentru că i-a dat o statură perfectă, oferindu-i totul, iar acest lucru este doar o parte din infinita Favoare a lui Allah Cel Milostiv. Și atunci când avem un copil nou-născut, perfect sănătos, trebuie, de asemenea, să ne reamintim că aceasta este una dintre Favorurile infinite ale lui Allah subhanahu wa ta'ala. Acestea fac parte din Al-Musawwir (Dătătorul de chipuri), adică Cel care dă lucrurilor formele cele mai frumoase. Dacă fața unei persoane este de om bun, ea va fi un om bun. Iar dacă fața acesteia este de om rău, atunci această persoană va fi un om rău.

Numele *Al-Musawwir* înseamnă că Allah subhanahu wa ta'ala dă tuturor lucrurilor nu numai forma lor exterioară, ci, de asemenea, statura lor deplină. În acest sens, Allah Preaînaltul spune:

„Noi l-am creat pe om cu cea mai frumoasă înfățișare,”

(Surat At-Tin, 95:4)

„Allah este Cel care v-a dat vouă Pământul, ca să trăiți pe el și cerul, ca acoperiș, și v-a dat vouă chip – și ce chip minunat v-a dat! – și v-a înzestrat pe voi cu lucruri bune. Acesta este Allah, Domnul vostru! Binecuvântat fie Allah, Stăpânul lumilor!”

(Surat Ghafir, 40:64)

În acest context, a da chipuri înseamnă că Allah Preaînaltul dă lucrurilor formă completă: lungime, lățime, înălțime și adâncime. De exemplu, un embrion în pântecul mamei sale: atunci când ochii și urechile sale sunt deschise, iar capul și corpul ajung la anumite dimensiuni, și când îi sunt date piele, organe și mișcări, acestea fac parte, de asemenea, din modelarea lucrurilor de către Allah Preaînaltul.

O furnică, de exemplu, are o anumită formă și, de asemenea, și o balenă, ca și alte ființe necuvântătoare, de altfel. Allah este Dătătorul de chipuri, iar El, subhanahu wa ta'ala, spune:

„El este Acela care vă plămădește în mitre, precum vo-

iește. Nu este altă divinitate în afara Lui, Atotputernicul, Înțeleptul [*Al-'Aziz, Al-Hakim*].”

(Surat 'Al-'Imran, 3:6)

Pe lângă toate acestea, Allah subhanahu wa ta'ala i-a dat omului putere de judecată, care să îl ajute să se întoarcă la Domnul său, cu deplină ascultare și, de asemenea, a implantat omului dorințe și poftă. Dacă domină chemarea poftelor și a dorințelor, atunci omul a eșuat și va duce o viață plină de probleme. Dacă va predomina rațiunea, iar credința lui în Allah subhanahu wa ta'ala este suficient de fermă pentru a asculta de El, Preaînaltul, și pentru a rămâne în Religia Sa Divină, aceasta înseamnă că omul este în siguranță.

Doar atunci când vom fi capabili să ne întoarcem spre Allah subhanahu wa ta'ala cu dragoste și devoțiune, Allah Cel Milostiv va revărsa asupra noastră dragoste, devoțiune, pace, siguranță, lumină și liniște și doar atunci Îl vom vedea pe El, Preaînaltul, în toate lucrurile și acțiunile.

Allahu Alam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Miracolele Coranului

~ de Yasmin Dorina ~

Miracolele numerologice ale Coranului

Urmărirea atentă a versetelor Nobilului Coran a condus la descoperirea faptului că unele dintre acestea menționează că un lucru este egal cu altul. Ceea ce este surprinzător este faptul că această egalitate apare și din

punct de vedere matematic, cuvântul „bărbat” aparând scris în Coran de 24 de ori, iar cuvântul „femeie” tot de 24 ori.

După mai multe cercetări atente asupra unor versete, s-a descoperit că sunt mult mai multe astfel de egalități pe întregul cuprins al Nobilului Coran:

Dunya (viața lumească) – 115 ori	Akhira (viața de Apoi) – 115 ori
Malaika (Îngeri) – 88 ori	Șeitan (diavol) – 88 ori
Viață – 145 ori	Moarte – 145 ori
Oameni – 50 ori	Mesageri – 50 ori
Beneficiu – 50 ori	Corupție – 50 ori
Iblis – 11 ori	A căuta refugiu de Iblis – 11 ori
Musibah (calamitate) – 75 ori	Mulțumesc – 75 ori
Sadaqa (caritate) – 73 ori	Satisfacere – 73 ori
Oamenii îndrumați greșit – 17 ori	Oameni morți – 17 ori
Musulmani – 41 ori	Viața ușoară – 8 ori
Magie – 60 ori	Fitna (testarea credinței unui musulman) – 60 ori
Zakat (dania) – 32 ori	Baraka (binecuvântare) – 32 ori
Mind (noapte, întuneric) – 49 ori	Noor (lumină) – 49 ori

Limbă - 25 ori	Predică - 25 ori
Nenorocire - 114 ori	Răbdare - 114 ori
Mohammed (salla Allahu aleihi wa sallam) - 4 ori	Sharia (legislația Islamică) - 4 ori
Bărbat - 24 ori	Femeie - 24 ori
Salat (Rugăciune) - 5 ori	Lună (în sensul de lună a anului) - 12 ori ~ Zi 365 ori
Mare (în sensul de apă) - 32 ori	Pământ - 13 ori

Luând ultima egalitate dată ca exemplu, în urma unor calcule matematice, putem să vedem natura unui miracol important:

$$\text{Mare} + \text{Pământ} = 32 + 13 = 45$$

$$\text{Mare} = 32/45 * 100q = 71.11111111\%$$

$$\text{Pământ} = 13/45 * 100 = 28.88889\%$$

$$\text{Mare} + \text{Pământ} = 100\%$$

Știința modernă a descoperit de curând că apa acoperă 71.111% din suprafața Pământului, în timp ce pământul acoperă 28.889% din suprafața globului pământesc. Este aceasta doar o simplă coincidență?

Întrebarea care se naște este:

„Cine l-a învățat pe Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, toate acestea?”

Răspunsul ne vine automat în minte: **numai la Allah Preaînaltul este toată știința.**

Miracolele Coranului în astronomie

Originea Universului

Originea Universului este descrisă în Nobilul Coran de următorul verset:

„Făcătorul desăvârșit [*Badi'*] al cerurilor și al Pământului! (...)

(Surat Al-'An'am, 6:101)

Concluzia la care au ajuns astrofizicienii este aceea că Universul, împreună cu materia și timpul, există datorită unei mari explozii. Acest fapt, cunoscut și sub denumirea de Big Bang, a demonstrat că Universul a fost creat din nimic și este rezultatul unei explozii apărute la un moment dat. Oamenii de știință moderni au căzut de acord că această explicație este singura rațională și dovedită, privind începutul Universului și felul cum el s-a „născut” și

evoluat. Înainte de Big Bang, nu exista nimic care să denu-
mească conceptul de materie.
Dintr-o non-existență, în care
nici materia, nici energia și nici
timpul nu existau, toate acestea
trei au fost create. Acest lucru a
fost descoperit recent, iar nouă
ni s-a revelat în Nobilul Coran
încă de acum 1.400 de ani.

Expansiunea Universului

Expansiunea Universului a
fost revelată acum 14 secole,
într-un timp în care astrologia
era încă în stadiu primitiv. În
Nobilul Coran, este descrisă
astfel:

**„Iar cerul l-am înălțat cu pu-
terea Noastră și Noi îl lărgim.”**

(Surat Adh-Dhariyat, 51:47)

Cuvântul „cerul”, care apare
în acest verset, este folosit în
diferite capitole ale Coranului
cu semnificația de spațiu și Uni-
vers. Și în acest verset, cuvântul
este folosit cu același sens. Cu
alte cuvinte, în Nobilul Coran
este revelat faptul că Universul
se extinde și aceasta este con-
cluzia la care au ajuns și oame-
nii de știință, în zilele noastre.

La începutul secolului al
douăzecilea, singura perspecti-
vă susținută de oamenii de ști-

ință a fost aceea că:

*„Universul are o natură con-
stantă și există de un timp infi-
nit.”*

Cercetările, observațiile și
calculele, datorate tehnologiei
moderne, au relevat faptul că
într-adevăr Universul are un
început și este într-o continuă
expansiune.

La începutul secolului al
douăzecilea, rusul Alexander
Friedman și belgianul Georges
Lemaitre au demonstrat faptul
că Universul se află într-o con-
tinuă mișcare și expansiune.
Acest lucru a mai fost dovedit și
prin informațiile din anul 1929.
În timp ce analiza cerul cu un
telescop, Edwin Hubble, un as-
tronom american, a descoperit
că stelele și galaxiile sunt într-o
continuuă mișcare unele față de
celelalte. Observațiile din anii
următori au dovedit faptul că
Universul se extinde constant.
Acest lucru îl găsim explicat în
Nobilul Coran, pe când era un
lucru necunoscut de nimeni;
aceasta pentru că el (Coranul)
este Cuvântul lui Allah
Preaînaltul, Creatorul și Stăpâ-
nul întregului Univers.

***Separația cerurilor și a
Pământului***

Un alt verset despre crearea cerurilor și a Pământului este următorul:

„Oare nu văd cei care nu cred că cerurile și Pământul au fost împreună și că Noi le-am despărțit și din apă am făcut tot ce este lucru viu? Și oare tot nu cred ei?”

(Surat Al-'Anbiya, 21:30)

Cuvântul „*ratq*”, tradus ca și „cusut”, înseamnă „împreunat, amestecat”, iar în dicționarele arabe este folosit ca referință a două substanțe diferite, care formează un întreg. Versetul:

„Noi le-am despărțit”

se apropie ca sens de verbul „*fataqa*” din arabă și înseamnă ceva ce se formează prin distrugerea structurii *ratq*-ului. Încolțirea unei semințe din sol este una dintre acele acțiuni la care acest verb face referire.

Haideți să ne uităm la verset încă o dată, având această cunoștință în minte. În verset, cerurile și Pământul sunt la început subiectul stării de *ratq*, fiind separate (*fataqa*) prin ieșirea unuia din celălalt. Deci, dacă ne amintim de primele momente ale Big Bangului, vedem că un singur punct include toată materia din Univers. Cu

alte cuvinte, totul, inclusiv „cerurile și Pământul”, care nu fuseseră create încă, erau incluse în acest punct într-o stare de *ratq*. Acest punct a explodat violent, conducând materia spre *fataqa* și în acest proces s-a creat structura întregului Univers. Dacă comparăm versetele cu descoperirile științifice, observăm că sunt într-o perfectă „concordanță” una cu cealaltă. Totuși, aceste descoperiri nu s-au realizat până în secolul al douăzecilea.

Orbitele

În Coranul cel Glorios se accentuează ideea că Soarele și Luna se mișcă fiecare pe o orbită foarte bine definită:

„El este acela care a creat noaptea și ziua, Soarele și Luna; și fiecare plutește pe cercul său.”

(Surat Al-'Anbiya, 21:33)

De asemenea, este menționat în alt verset că Soarele nu este static, ci se mișcă pe o orbită bine definită:

„Iar Soarele aleargă către un sălaș al lui. Aceasta este rânduiala Celui Atotputernic [și] Atoateștiutor [Al-'Aziz, Al-'Alim]!”

(Surat Ya-Sin, 36:38)

Aceste lucruri revelate în Nobilul Coran au fost descoperite prin observații astronomice, în zilele noastre. Conform calculelor, experții astronomi au găsit că Soarele călătorește cu fabuloasa viteză de 720.000 km/h în direcția Stelei Vega, pe o orbită particulară, numită „Solar Apex”. Aceasta înseamnă că Soarele călătorește cu 17.280.000 km/zi. Odată cu Soarele, și toate celelalte planete și sateliți din sistemul gravitațional al Soarelui călătoresc, de asemenea, pe aceeași distanță. În plus, toate Stelele din Univers sunt într-o mișcare similară. Faptul că întregul Univers este plin de „drumuri” și orbite, îl găsim scris în Sfântul Coran astfel:

„Pe cerul cel bine întocmit!”

(Surat Adh-Dhariyat, 51:7)

Galaxiile, de asemenea, călătoresc cu viteze fantastice pe orbite precise. În timpul acestor mișcări, niciunul dintre corpurile cerești nu se intersectează cu alte „drumuri”, nici nu se lovesc unele de altele. Sigur, în timpul în care Coranul a fost revelat, omenirea nu avea telescoapele de astăzi sau tehnologia avansată pentru obser-

varea a milioane de kilometri în spațiu și nici cunoștințe moderne de fizică sau astronomie. Deci, la acel moment, nu era posibil să se determine științific faptul că spațiul este plin de orbite și „drumuri”. Toate acestea ni s-au revelat nouă musulmanilor, în Nobilul Coran. Toate corpurile cerești, incluzând planetele, sateliții acestor planete, galaxiile și chiar stelele, au propriile lor orbite, bine stabilite. Cel care a realizat această perfecțiune este Allah Preaînaltul, Creatorul întregului Univers.

Pământul este rotund!

„El a creat cerurile și Pământul într-un adevăr. El înfășoară noaptea peste zi și ziua peste noapte. El a supus Soarele și Luna și fiecare grăbește până la un termen hotărât. El este Cel Puternic [și] Atoateiertător [Al-'Aziz, Al-Ghaffar].”

(Surat Az-Zumar, 39:5)

În Nobilul Coran, cuvântul folosit pentru descrierea Universului este „**tawkir**”. În dicționarele limbii arabe, acest cuvânt, care înseamnă «a înfășura» este folosit pentru acțiunea înfășurării unui lucru peste

celălalt, așa cum se face un turban. În acest verset, este vorba despre zi și noapte, care se „înfășoară” una peste cealaltă. Afirmatia poate fi adevărată numai dacă Pământul este rotund. Aceasta înseamnă că în Coran se face aluzie la rotunjimea Pământului. Trebuie amintit faptul că oamenii acelor timpuri au perceput astronomia într-un mod diferit. Atunci se credea că Pământul este o întindere plată și toate calculele științifice și explicațiile sale bazat pe această teorie, însă versetele Coranului conțin aceste informații, pe care noi le-am avut numai din secolul trecut. Din moment ce Coranul este Cuvântul lui Allah subhanahu wa ta'ala, au fost folosite cele mai corecte cuvinte pentru a descrie Universul.

În versetul 11 al Surei At-Tariq din Nobilul Coran, se face referire la funcția de „întoarcere” a cerului:

„Pe cerul cel cu revenirea [ploii]”

(Surat At-Tariq, 86:11)

Cuvântul interpretat ca „ciclic” în „Traducerea sensurilor Sfântului Coran” are de asemenea sensul de „a se întoarce”, „a întoarce”. Așa cum se știe, at-

mosfera care înconjoară Pământul conține șapte straturi. Fiecare strat are un rol important în desfășurarea propice a vieții. Cercetările au relevat că aceste șapte straturi au funcția de a refracta razele dăunătoare în spațiu, la care suntem „expuși”, lăsând numai ceea ce este benefic să ajungă pe Pământ. Acestea au fost scrise în Nobilul Coran, iar abia recent a fost demonstrat acest lucru.

Coranul este Cuvântul lui Allah Preaînaltul

„El este acela care a creat noaptea și ziua, Soarele și Luna; și fiecare plutește pe cercul său.”

(Surat Al-'Anbiya, 21:33)

„Nici Soarele nu se cuvine să ajungă Luna, nici noaptea nu poate să o ia înaintea zilei și toate plutesc pe orbite (proprii).”

(Surat Ya-Sin, 36:40)

„Acoperișul” protector

În Sfântul Coran, Allah subhanahu wa ta'ala ne atrage atenția asupra unui foarte interesant atribut al cerului:

„Și Noi am făcut cerul ca un

acoperiș bine păzit și totuși ei sunt fără băgare de seamă la minunile Lui.”

(Surat Al-'Anbiya, 21:32)

Acest atribut minunat al cerului este dovedit prin cercetările științifice recente, deci, ale secolului al douăzecilea.

Atmosfera filtrează razele de lumină ultraviolete, care vin din spațiu și care sunt dăunătoare vieții. Din aceste raze, numai o parte sunt lăsate să intre în atmosferă, fiind importante pentru fotosinteza plantelor, deci pentru supraviețuirea vieții pe Pământ. Majoritatea razelor ultraviolete intense, emise de Soare, sunt filtrate deasupra stratului de ozon al atmosferei, ajungând la noi numai o parte limitată și esențială a spectrului. Funcția de protecție a atmosferei este mult mai largă. De asemenea, atmosfera mai protejează Pământul de „frigul” glacial al spațiului, unde se ajunge până la minus 270 grade C, însă nu numai atmosfera este cea care protejează Pământul de efectele dăunătoare. Pe scurt, există un întreg sistem perfect, care se află deasupra Pământului. Allah subhanahu wa ta'ala ne spune despre toate acestea în

miraculoasa Lui Carte: **Sfântul Coran.**

Coranul și fizica

Secretul fierului

Fierul este adesea prezentat în Nobilul Coran. În Surat Al-Hadid ni se spune:

„Noi i-am trimis pe Trimișii Noștri cu semnele cele limpezi, am făcut să pogoare cu ei Scriptura și Balanța, pentru ca oamenii să fie cu dreptate și am făcut să pogoare fierul, în care se află putere mare și foloase pentru oameni și pentru ca Allah să știe cine Îl ajută pe El și pe Trimișii Săi, fără ca ei să fie văzuți! Allah este Cel Tare [și] Puternic [*Qawiyy, 'Aziz*].”

(Surat Al-Hadid, 57:25)

Cuvântul „pogorât” se poate considera ca fiind unul cu sens metaforic, ce explică faptul că fierul a fost „pogorât” în beneficiul omului. Însă, când luăm în considerare sensul literal, care este „a fi coborât (fizic) din cer”, realizăm că versetul implică un foarte important miracol științific, aceasta pentru că descoperirile astronomice au arătat ca fierul găsit pe Pământ provine din Stelele gigant ale

spațiului.

Fierul poate fi produs numai în Stele mai mari decât Soarele, unde temperatura atinge câteva sute de milioane de grade. Când cantitatea de fier depășește un anumit nivel într-o stea, steaua nu îl mai poate „găzdui” și explodează, numindu-se „Nova” sau „Supernova”. Ca rezultat al acestei explozii, meteoriții care conțin fier sunt împrăștiați în Univers, unde se mișcă în gol până când sunt atrași de forța gravitațională. Toate acestea arată că fierul nu s-a format pe Pământ, ci a venit din Stelele care au explodat în spațiu, prin meteoriți, fiind „pogorât” exact așa cum ni se prezintă în versetul de mai sus.

Cerul și stelele au fost un fum

Cercetătorii au admis recent că toate stelele au fost create din fum, aducând o dovadă categorică în acest sens, în urma lansării navei cosmice americane, în anul 1967 și au constatat că distanța dintre un capăt și celălalt al Nebuloasei (fumului) este de milioane de ani lumină. Stelele au fost fum

și asemenea și cerul a fost fum. Or, nouă, Allah Preaînaltul ne-a spus:

„Apoi s-a întors către cer – care era un fum – și i-a zis lui și Pământului: «Veniți amândouă, de voie sau fără de voie!» Și au răspuns ele: «Venim, supunându-ne de bună voie.»”

(Surat Fussilat, 41:11)

Coranul cel Sfânt vorbește despre începutul și despre sfârșitul Universului material. Această idee nu i-a fost cunoscută omului modern decât cu un veac în urmă, iar în ceea ce îl privește pe omul din trecut, cu atât mai puțin se poate presupune că el ar fi putut avea astfel de idei. Dar a venit știința modernă pentru a vorbi despre lucruri care, în secolul 7 e.n., au fost deja amintite în Sfântul Coran.

În Nobilul Coran, găsim referiri cu privire la începutul Universului, după cum a spus Allah subhanahu wa ta'ala:

„Oare nu văd cei care nu cred că cerurile și Pământul au fost împreună și că Noi le-am despărțit? [...]”

(Surat Al-'Anbiya, 21:30)

Iar în privința sfârșitului Universului, Allah Preaînaltul a spus:

„În ziua aceea vom închide Noi cerul, așa cum se închid sulurile cu scripturi.”

(Surat Al-'Anbiya, 21:104)

În conformitate cu explicarea acestor versete, Universul a fost compact și, ulterior, a început să se întindă în Cosmos, dar în pofida acestei întinderi este posibil ca el să fie din nou adunat într-o sferă mică. Științii consideră că cercul materiei a avut dimensiunile de o mie de milioane de ani lumină la început, iar în momentul de față acest cerc s-a dilatat – în opinia cercetătorilor astronomi – de zece ori și acest proces continuă să se amplifice fără întrerupere, stelele și constelațiile părând ca niște desene imprimate pe suprafața unui balon de cauciuc, care se umflă fără încetare. Astfel, toate corpurile cosmice se îndepărtează unele de altele printr-o mișcare proprie, în cadrul procesului de expansiune cosmică.

Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

„Iar cerul l-am înălțat cu puterea Noastră și Noi [îl] lărgim.”

(Surat Adh-Dhariyat, 51:47)

Astronomii apreciază că,

dacă am strânge toate corpurile din Cosmos, fără să lăsăm distanță între particulele lor, volumul întregului Univers ar fi de treizeci de ori mai mare decât volumul Soarelui. Allah Preaînaltul a spus aceasta, astfel descriindu-ne Universul:

„În ziua aceea, vom închide Noi cerul așa cum se închid sulurile cu scripturi. Așa cum am făcut Noi prima creatură, o vom face din nou. Aceasta este o promisiune pe care Noi am făcut-o și pe care o îndeplinim.”

(Surat Al-'Anbiya, 21:104)

Relativitatea timpului

În zilele noastre, relativitatea timpului este dovedită științific, fiind demonstrată de teoria relativității a lui Einstein, la începutul secolului 20. Până atunci, oamenii nu știau că timpul este un concept relativ și că se poate schimba în funcție de mediul înconjurător. Acest fapt a demonstrat că timpul este dependent de masă și viteză. În istoria umanității, niciunde nu s-a expus aceasta clar, cu excepția **Nobilului Coran**, care are toate informațiile despre relativitatea timpului. Iată câteva versete în acest sens:

„El cârmuiește toate lucrurile din cer și de pe Pământ. Apoi vor urca ele la el într-o zi a cărei măsură este de o mie de ani, după cum numărați voi.”

(Surat As-Sajda, 32:5)

„Ei te grăbesc [să vii] cu pe-deapsa! Allah nu-și încalcă făgăduința Sa! Însă o zi la Dom-nul tău este cât o mie de ani, așa cum numărați voi.”

(Surat Al-Hajj, 22:47)

„Îngerii și Duhul se vor înălța la El într-o Zi a cărei durată este cât cincizeci de mii de ani.”

(Surat Al-Ma'arij, 70:4)

În unele versete, este indicat faptul că oamenii percep timpul diferit:

„El va zice: «Câți ani ați rămas voi pe Pământ?» Vor răspunde ei: «Am rămas o zi sau doar o parte dintr-o zi. Întrebă-i pe cei care țin numărul!» El va zice: «Nu ați rămas voi decât puțin [timp]! Măcar dacă ați ști voi!»”

(Surat
23:112-115)

Al-Mu'minun,

Allahu Alam

~ inshaAllah, va continua ~

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Profetul Avraam, aleihi sallam

(continuare)

~ de Amar Aisha ~

Nașterea lui Ismail, aleihi sallam

Oamenii Cărții spun că Avraam, aleihi sallam, s-a rugat lui Allah subhanahu wa ta'ala să-i dea lui copii buni și Allah Preaînaltul l-a binecuvântat cu vestea minunată pentru aceasta.

În vremea în care Avraam, aleihi sallam, trăise în Palestina timp de aproape 20 de ani, Sara îi spusese:

„Domnul m-a lipsit de copii, așa că ia această roabă, Hagar, poate Allah îți va dăruia copii de la ea.”

Când aceasta s-a dăruit lui Avraam, aleihi sallam, și a dormit cu el, a rămas grea. Se spune că atunci când și-a dat seama că va avea un copil, s-a simțit plină de însemnătate și a început să o disprețuiască pe stăpâna sa. Sara s-a mâniat tare și i s-a plâns lui Avraam, aleihi sallam. Acesta a spus:

„Fă cu ea ce-ți place!”

Hagar s-a înspăimântat atunci și a fugit la un izvor de apă, în pustiu. Un Înger, aleihi sallam, a venit și i-a spus:

„Nu te teme. Allah va binecuvânta acest copil zămislit.”

El, aleihi sallam, i-a cerut să se întoarcă și i-a spus că va da naștere unui băiat, pe care trebuie să îl numească Ismail:

„Acela va fi ca un asin sălbatic între oameni; mâinile lui vor fi asupra tuturor și mâinile tuturor asupra lui, dar el va sta dârz în fața tuturor fraților lui.”

(Biblia – „Facerea”, 16:12)

Și i-a mulțumit Hagar pentru această veste îmbucurătoare.

Această veste minunată se referă de fapt la fiul său, Mohammed, fiindcă el este cel prin intermediul căruia arabii au condus și au cucerit toate ținuturile dinspre Răsărit și Apus. Și Allah Preaînaltul i-a dăruit lui cea mai bună cunoaș-

tere și nicio altă națiune nu a primit acest dar mai înainte.

Când s-a întors, Hagar i-a dat naștere lui Ismail, aleihi sallam. În vremea în care s-a născut Ismail, Avraam, aleihum sallam, avea 86 de ani; iar acestea se întâmplau cu 13 ani mai înainte ca Isaac, aleihi sallam, să se nască.

Când Ismail, aleihi sallam, s-a născut, Allah subhanahu wa ta'ala i-a dezvăluit lui Avraam, aleihi sallam, vestea minunată a nașterii unui alt fiu, Isaac, aleihi sallam, de la Sara. Avraam, aleihi sallam, s-a prosternat în fața lui Allah Preaînaltul. Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

„Am răspuns rugilor tale prin Ismail, l-am binecuvântat și urmași mulți va avea el. El va fi părintele a doisprezece cârmuitori și îi voi dăruia lui o națiune măreață.”

Aceasta a fost o veste îmbucurătoare pentru această comunitate. Acești doisprezece cârmuitori au fost douăsprezece căpetenii cucernice, despre care Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus în acest hadith, relatat de Abdul-Malik ibn Umair, care a relatat de la Jabir ibn Samura:

„«Vor fi doisprezece cârmuitori»

și apoi a spus ceva ce n-am înțeles. L-am întrebat pe tatăl meu:

«Ce a spus?»

Acesta mi-a răspuns:

«Toți vor fi din neamul Quraish.»”

(hadith convenit)

Într-o altă relatare, se spune:

„Această credință va rămâne înfloritoare și puternică până ce vor veni doisprezece cârmuitori, toți din neamul Quraish. Și dintre aceștia doisprezece, patru sunt califi – Abu Bakr, Omar, Uthman și Ali. Printre aceștia se numără, de asemenea, și Omar ibn Abdul-Aziz și unii conducători abasizi. Nu s-a spus că toți aceștia vor veni succesiv. Printre cei doisprezece nu se numără și ceea ce șiiții pretind pentru ei. Dintre aceștia, primul este Ali ibn Abu Talib, iar ultimul este cel ce este așteptat în Samra; acesta este Mohammed Al-Hasan Al-Askari.”

Când Hagar l-a născut pe Ismail, aleihi sallam, Sara nu a fost mulțumită și l-a rugat pe Avraam, aleihi sallam, să o ascundă, astfel încât să nu o

mai vadă. Atunci el i-a luat pe Hagar și pe fiul ei, Ismail, aleihi sallam, și au călătorit spre locul în care este astăzi situată Mecca. Se spune că la acea vreme copilul ei era încă foarte mic. Avraam, aleihi sallam, i-a lăsat acolo și a dat să se întoarcă, însă Hagar a spus:

„Ce faci, Avraam? Ne lași aici singuri? Nu avem nici apă, nici provizii suficiente.”

Însă Avraam, aleihi sallam, nu i-a răspuns. Ea a continuat să-l întrebe același lucru, dar nu a primit niciun răspuns. Apoi, ea a întrebat:

„Allah a poruncit aceasta?”

Și atunci Avraam, aleihi sallam, i-a răspuns:

„Da.”

Hagar a spus atunci:

„Atunci Allah nu ne va lăsa să pierim!”

Hagar și Ismail, aleihi sallam, în Mecca

Imamul Bukhari a relatat de la Ibn Abbas, radhi Allahu anhu:

„Avraam a luat-o pe Hagar și pe fiul ei, Ismail, într-o călătorie, pe vremea când acesta era încă sugar. I-a adus în Casă, în apropierea unui copac de

lângă fântâna ZamZam-ului. În acele vremuri nu se afla nimeni în Mecca și nu se găsea nici apă. Avraam i-a lăsat acolo, alături de o traistă de piele ce avea câteva curmale și un burduf în care era puțină apă.

Avraam a dat apoi să plece, dar mama lui Ismail l-a urmat, spunând:

«Încotro te îndrepti? Ne lași în această vale unde nu se află nicio ființă?»

Ea a repetat această întrebare de mai multe ori, însă Avraam nu i-a dat niciun răspuns. Apoi a spus:

«Allah ți-a poruncit să faci aceasta?»

El i-a răspuns:

«Da.»

Atunci Hagar a spus:

«El nu ne va lăsa să pierim aici!»

Și spunând aceasta, s-a întors.

Avraam a mers până ce a ajuns la o trecătoare îngustă a muntelui, de unde abia putea fi zărit de către aceștia. S-a oprit și s-a îndreptat cu fața spre Casă. A înălțat mâinile și a spus această Rugăciune:

«Doamne, eu am așezat o parte din urmașii mei într-o vale fără verdeață, în apropiere

de Casa Ta cea Sfântă. Doamne, pentru a împlini ei Rugăciunea [As-Salat]! Și fă inimile unor oameni să încline cu dragoste către ei și dă-le lor din roade spre viețuire, poate că ei vor fi mulțumitori.»

(Surat Ibrahim, 14:37)

Mama lui Ismail a continuat să-și hrănească fiul și să bea din apă. Când toată apa pe care o avea s-a sfârșit, atât ei, cât și fiului ei li s-a făcut sete. A început să-l privească cu durere în suflet. L-a lăsat acolo, căci nu mai putea să-l privească. Și-a dat seama că Safa este cel mai apropiat munte pe care se putea urca pentru a cere ajutor. A urcat pe munte și s-a uitat de jur-împrejur, pentru a putea vedea pe cineva. Însă nu a văzut pe nimeni. Ea a coborât de pe muntele Safa, iar când a ajuns la poale, și-a îndoit veșmântul și a alergat în acea vale precum o persoană ce se află în mare primejdie. A alergat până a traversat întreaga vale și a ajuns la un alt munte, Marwa. A urcat pe munte și a început să se uite de jur-împrejur, în speranța că va găsi pe cineva. Însă nu a găsit pe nimeni. Și a repetat acest lucru de șapte ori.”

Ibn Abbas, radhi Allahu

anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Acela este traseul dintre acești doi munți.”

Când a ajuns la muntele Marwa, a auzit o voce. Atunci a spus:

„Nu sufla o vorbă!”,

referindu-se la ea însăși. Apoi a încercat să asculte cu mare atenție și a auzit din nou. Ea a spus:

„Te-am auzit (oricine-ai fi), însă ai tu oare vreun sprijin pentru mine?”

Deodată, a văzut un Înger, aleihi sallam, la fântâna ZamZam-ului, săpând în pământ cu călcâiul – sau cu aripile sale – până ce apa a țâșnit din acel loc. Ea a început să facă un fel de bazin în jurul izvorului, folosindu-și mâinile în acest scop. Și-a umplut apoi burduful cu apă.

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Fie ca Allah să trimită binecuvântarea Sa asupra mamei lui Ismail. Dacă ar fi lăsat ea apa ZamZam-ului să curgă (sau a spus: «Dacă nu ar fi strâns apa»), atunci ZamZam-ul ar fi fost o apă curgătoare.”

A băut din acea apă și apoi

i-a dat copilului să sugă. Îngerul, aleihi sallam, i-a spus:

„Nu te teme! Aici se află o Casă a lui Allah, pe care acest copil împreună cu tatăl său o vor înălța. Allah cu adevărat nu-i părăsește pe oamenii Săi.”

La acea vreme, Casa se afla pe un loc înalt, precum un delușor. Ea a rămas acolo până ce cei din tribul Jurhum au trecut pe lângă ei, în timp ce se întorceau din Kada, în Mecca. Aceștia au poposit în partea de jos a Meccăi și au văzut acolo o pasăre în zbor. Au zis:

„Această pasăre trebuie să zboare în jurul unei ape, cu toate că știm că în această vale nu se găsește strop de apă.”

Au trimis un om sau doi și aceștia au văzut cursul de apă. Când s-au reîntors, și-au înștiințat oamenii că găsiseră apă și cu toții au mers într-acolo. Mama lui Ismail ședea în apropierea apei și atunci ei au spus:

„Ne permiți să stăm alături de tine?”

Ea a răspuns:

„Da. Însă nu aveți dreptul să puneți stăpânire pe apa noastră!”

Ei au fost de acord.

În Biblie se spune:

„Dumnezeu i-a poruncit lui

Avraam să taie împrejur pe Ismail, pe toți cei născuți în casa sa, pe toți cei cumpărați cu argintul său și pe toți oamenii de parte bărbătească din partea lui Avraam și i-a tăiat împrejur.”

(Biblia – „Facerea”, 17:23)

El a fost tăiat împrejur după vârsta de 99 de ani. Ismail, aleihi sallam, avea 13 ani. A îndeplinit Porunca lui Allah Preaînaltul, referitoare la familia sa.

Acest lucru indică faptul că tăierea împrejur era obligatorie pentru el și, datorită acestui lucru, învățații au spus că era obligatorie pentru toți bărbații.

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Avraam s-a tăiat împrejur la 80 de ani, folosind o secure.”

(relatat de Bukhari)

Sacrificiul

Allah Preaînaltul a spus în Coranul cel Glorios:

„Și a zis el, apoi: «Eu mă duc la Domnul meu care mă va călăuzi. ~ Doamne, dă-mi mie pe unul dintre cei evlavioși!» ~ Și Noi i-am dat bună veste despre un flăcău blând. ~ Și când [fiul său] a ajuns la vârsta la

care putea lucra împreună cu el, a zis: «O, fiul meu! Am văzut în vis că te voi jertfi. Vezi cum ți se pare?» I-a răspuns: «O, tată! Fă după cum ți se poruncește, căci mă vei afla pe mine – dacă va voi Allah – printre cei răbdători!» ~ Și când s-au supus amândoi și l-a întins pe el pe o tâmplă, ~ Am strigat Noi la el: «O, Avraam! ~ Tu ai împlinit vedenia! Astfel îi răsplătim Noi pe cei care săvârșesc bine!» ~ Aceasta a fost, neîndoielnic, o încercare răzvedită ~ Și l-am răscumpărat pe el printr-o jertfă minunată ~ Și am lăsat Noi pentru neamurile care au venit după el [această binecuvântare]: ~ «Pace asupra lui Avraam!» ~ Astfel îi răsplătim Noi pe cei care săvârșesc bine; ~ Fiindcă el a fost dintre robii Noștri drept-credincioși. ~ Și i l-am vestit lui pe Isaac ca Profet, dintre oamenii cei evlavioși. ~ Și l-am binecuvântat pe el și pe Isaac. Dar printre urmașii lor s-au aflat unii făcători de bine și alții lămurit nedrepti față de ei înșiși.”

(Surat As-Saffat, 99-113)

Așa cum reiese și din versetele de mai sus, atunci când și-a părăsit ținutul și neamul, Avraam, aleihi sallam, i-a cerut

lui Allah Preaînaltul să-i dea un fiu evlavios. Și Allah subhanahu wa ta'ala i-a dat o veste minunată, despre un fiu bun, pe nume Ismail, aleihi sallam. Acesta a fost primul său născut și a fost născut după ce Avraam, aleihi sallam, ajunsese la vârsta de 86 de ani. Nu a existat nici cea mai mică urmă de îndoială cu privire la acest fapt, indiferent de religie.

„Și când [fiul său] a ajuns la vârsta la care putea lucra împreună cu el (...)”

însemnând la vârsta tinereții, când a început să se confrunte cu lucruri de interes propriu, la fel ca și tatăl său sau ca un oarecare alt adult.

Mujahid a spus:

„În tinerețe a călătorit și era în stare să aibă grijă și de treburile tatălui său.”

Când Ismail, aleihi sallam, era tânăr, tatăl lui a avut un vis în care i se poruncea să-și sacrifice fiul.

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Visurile Profetilor, aleihum sallam, reprezintă revelații.”

Aceasta a fost o grea încercare ce a venit de la Allah Preaînaltul, aceea de a-și sacri-

fica unicul fiu, născut când el ajunsese la vârsta bătrâneții, după ce mai înainte i se poruncise să-și lase fiul și pe mama acestuia în deșert. Se supusesese poruncii lui Allah Atotputernicul prima dată, lăsându-i în pustietate. Cu toate acestea, Allah Preaînaltul a avut grijă de ei și nu i-a lăsat să piară.

Apoi, când i s-a poruncit să-și ofere unicul fiu drept sacrificiu, el nu a șovăit niciun moment și a dorit să îndeplinească Porunca Divină cât mai repede cu putință.

I-a vorbit fiului său despre acest vis, astfel ca Ismail, aleihi sallam, să fie pregătit sufletește și să îndeplinească această Poruncă, spunând:

„O, fiul meu! Am văzut în vis că te voi jertfi. Vezi cum ți se pare?”

Acest flăcău blând și-a făcut tatăl foarte fericit când a spus:

„O, tată! Fă după cum ți se poruncește, căci mă vei afla pe mine – dacă va voi Allah – printre cei răbdători!”

Acesta este răspunsul unui om care este cu desăvârșire supus atât părintelui său, cât și Domnului său, Allah Atotpu-

ternicul.

„Și când s-au supus amândoi și l-a întins pe el pe o tâmplă”,

înseamnă că erau gata să îndeplinească Porunca lui Allah Preaînaltul.

„L-a atins pe el pe o tâmplă”

înseamnă fiind cu fața în jos.

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, Mujahid și Qatada au spus că Avraam, aleihi sallam, a dorit să facă sacrificiul stând în spatele său, pentru ca fiul lui să nu vadă.

Într-o altă versiune, se spune:

„Avraam l-a întins în poziția pe care o are orice animal jertfit.”

Însemnând că o parte a frunții sale a atins însă pământul.

„S-au supus amândoi”,

înseamnă că Avraam, aleihi sallam, a rostit Numele lui Allah Preaînaltul și L-a slăvit, iar Ismail, aleihi sallam, și-a declarat intenția de a fi ucis întru Numele lui Allah, Unicul.

Suddi a spus:

„Avraam, aleihi sallam, a încercat să-i taie gâtul cu cuțitul, însă acesta nu tăia deloc.”

Apoi, Allah Preaînaltul a spus:

„O, Avraam! ~ Tu ai împlinit vedenia!”,

ceea ce înseamnă că scopul acestei încercări a fost deja îndeplinit și anume supunerea ta în fața lui Allah subhanahu wa ta'ala și răspunsul în fața unei asemenea porunci ce vine de la Domnul tău, jertfirea unicului fiu.

„Aceasta a fost, neîndoielnic, o încercare răzvedită! ~ Și l-am răscumpărat pe el printr-o jertfă minunată.”

Majoritatea învățaților este de părere că jertfa a fost o oaie albă, care avea ochi și coarne mari. Aceasta este o dovadă că cel sacrificat a fost Ismail, aleihi sallam. El este cel ce a trăit în Mecca și nu avem nicio dovadă că Isaac, aleihi sallam, a venit sau nu vreodată, în timpul copilăriei, la Mecca.

Această opinie este de asemenea susținută în Nobilul Coran. De fapt, este specificat faptul că cel sacrificat a fost Ismail, aleihi sallam. Coranul cel Glorios menționează povestea sacrificiului și apoi spune:

„Și i l-am vestit lui pe Isaac ca Profet, dintre oamenii cei evlavioși.”

Versiunea care susține că Isaac, aleihi sallam, a fost cel sacrificat provine din tradițiile iudaice și noi suntem conștienți de faptul că aceștia sunt niște falsificatori; și nu avem nicio îndoială asupra acestui fapt.

În Tora se spune că Dumnezeu i-a poruncit lui Avraam, aleihi sallam, să-și ofere unicul fiu drept sacrificiu, iar într-o altă versiune a acesteia se spune că unicul său fiu era Isaac, aleihi sallam, ceea ce este o minciună. Era Ismail, aleihi sallam. Singurul lucru care i-ar fi putut face să falsifice acest lucru este invidia lor față de arabi. Ismail, aleihi sallam, este părintele arabilor ce trăiau în ținutul Hijazului, din provine și Profetul nostru, Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam. Isaac, aleihi sallam, este părintele lui Iacob, aleihi sallam – care era numit Israel – și cu el se înrudesc aceștia. Au vrut să le ia arabilor această onoare și astfel au falsificat Cartea lui Allah Preaînaltul cu omisiuni și adăugiri. Există mulți învățați musulmani care susțin părerea acestora, că Isaac, aleihi sallam, a fost oferit drept jertfă. Aceștia probabil au preluat această variantă de la Ka'b ibn Ahbar

sau din izvoarele iudaice.

Ibn Ka'b Al-Qurazi, referindu-se la acest verset:

„Noi i l-am vestit pe Isaac, iar după el pe Iacob.”,

a spus:

„Cum ar putea fi această veste bună pentru Isaac, aleihi sallam, de vreme ce Isaac, aleihi sallam, va fi urmat de Iacob, aleihi sallam? Atunci lui Avraam, aleihi sallam, i s-a poruncit să-l ofere pe Isaac, aleihi sallam, drept sacrificiu, mai înainte ca acesta să fi fost născut? Acest lucru este imposibil, căci

contrazice vestea bună despre care se vorbește.”

Aceasta este părerea învățaților musulmani; cel sacrificat a fost Ismail, și nu Isaac, aleihum sallam.

Allahu Alam

~ inshaAllah, va continua ~

Sursa: Ibn Kathir
Liga Islamică și Culturală din
România

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Uthman ibn Affan, radhi Allahu anhu, al treilea calif al Islamului

(continuare)

~ de Gabriela Gharabli ~

Alegerea lui Uthman, radhi Allahu anhu

Omar, radhi Allahu anhu, pe patul său de moarte a format un comitet din șase persoane, dintre care să fie ales următorul calif al Islamului. Cei șase au fost: Ali ibn Abu Talib, Uthman ibn Affan, Abdur-Rahman ibn Awf, Sa'd ibn Abi Waqqas, Az-Zubair ibn Al-Awwam și Talha ibn Ubaidullah, radhi Allahu anhum.

Omar, radhi Allahu anhu, le-a cerut ca, după moartea sa, în termen de 3 zile să fie ales următorul calif și acesta să depună jurământul în cea de a patra zi. Pentru că Talha, radhi Allahu anhu, nu se afla atunci în Medina, s-a pus condiția ca numai în cazul revenirii sale la timp, să poată participa la alegeri, în caz contrar ceilalți trebuie să delibereze în absen-

ța sa.

Abdur-Rahman ibn Awf, radhi Allahu anhu, a dorit să participe la aceste alegeri ca moderator și nu ca eligibil, începându-și imediat misiunea, întrebând, pe fiecare separat, cui îi va acorda votul său.

Ali, radhi Allahu anhu, a spus că-l votează pe Uthman, radhi Allahu anhu, iar Uthman, radhi Allahu anhu, a spus că votează pentru Ali, radhi Allahu anhu, Zubair a spus că Ali sau Uthman, radhi Allahu anhum, iar Sa'd a spus că votează pentru Uthman, radhi Allahu anhum.

Abdur-Rahman, radhi Allahu anhu, a continuat să întrebe și alți lideri ai opiniei publice din Medina, care îl favorizau pe Uthman, radhi Allahu anhu, și a ajuns la concluzia că majoritatea oamenilor se declară pentru alegerea lui Uthman, radhi Allahu anhu, pentru a fi

succesorul lui Omar, radhi Allahu anhu. Astfel, la patru zile după moartea lui Omar, radhi Allahu anhu, pe 11 noiembrie 644, adică 5 Muharram a anului 23 H., Uthman, radhi Allahu anhu, este ales ca succesor al lui Omar, radhi Allahu anhu, și numit al treilea calif al Islamului, primind titlul nobil de „Amir Al-Muminin”.

Califatul (644–656)

Imediat după preluarea funcției, Uthman, radhi Allahu anhu, a emis o serie de normative, pentru ca toți funcționarii să implementeze de urgență toate legile emise de predecesorul său, Omar ibn Al-Khattab, radhi Allahu anhu.

Teritoriile deținute acum s-au extins în vest până la Maroc, în est până la partea de sud-est a Pakistanului de astăzi, iar în nord până în Armenia. Pe timpul califatului, a fost întemeiată prima forță navală Islamică, diviziunile administrative ale statului au fost revizuite și multe proiecte publice au fost extinse și terminate.

Uthman, radhi Allahu anhu, a trimis cei mai marcanți dintre companionii Profetului

Mohammed, radhi Allahu anhum, ca reprezentanții săi personali, în diferite provincii, pentru a controla conduita funcționarilor și starea socială a poporului.

În cei doisprezece ani de califat ai lui Uthman, radhi Allahu anhu, primii șase au fost marcați de pace și liniște internă, iar următorii ani, de revolte.

Reformele din perioada lui Uthman, radhi Allahu anhu

Reformele economice

Monedelor persane, care conțineau imaginea ultimului împărat persan, folosite în acea perioadă, li s-a adăugat expresia „Bismilleh”.

Uthman, radhi Allahu anhu, încă din tinerețe a fost un om abil și un comerciant de succes, care a contribuit și cu averea sa la dezvoltarea Imperiului Islamic.

Omar, radhi Allahu anhu, a interzis vânzarea și cumpărarea terenurilor agricole, de pe teritoriile cucerite însă Uthman, radhi Allahu anhu, a anulat această restricție, pentru prosperarea schimburilor

comerciale. De asemenea, a permis oamenilor să facă împrumuturi de la Trezoreria publică.

În anul 651, pe timpul califatului lui Uthman, radhi Allahu anhu, se bat primele monede Islamice, dirhamul persan, având imprimată imaginea împăratului persan Yazgerd III și expresia „Bismilleh”.

Reformele economice introduse de Uthman, radhi Allahu anhu, au adus bunăstare în rândul populației musulmane, ca și nemusulmane, contribuind la prosperitatea Imperiului.

Lucrările publice

Odată cu îmbunătățirea situației economice, oamenii au început să-și investească banii în construcția de clădiri și datorită acestui lucru, de-a lungul întregului Imperiu au apărut clădiri mari și noi. Au fost construite mai mult de cinci mii de moschei, iar Uthman, radhi Allahu anhu, a extins și înfrumusețat Moscheea Profetului (Masjid An-Nabawi).

Odată cu mărirea armatei, și cantonamentele au fost extinse, construindu-se mai multe

barăci pentru soldați și grajduri pentru cai.

În principalele orașe, au fost construite spații speciale, așa-zise «case de oaspeți», pentru a asigura necesarul comerțanților care soseau din depărtări. De asemenea, au fost deschise mai multe piețe, unde existau și oameni care se ocupau de pază și ordine.

În Irak, Egipt și Persia au fost săpate canale de irigare, pentru dezvoltarea agriculturii.

În orașe, o atenție deosebită a fost îndreptată spre asigurarea alimentării cu apă. Au fost săpate sonde în Medina, pentru furnizarea apei potabile, și în Mecca, de asemenea, furnizarea de apă a fost mult îmbunătățită. De asemenea, prin canale, apa a fost irigată spre Kufa și Basra, iar portul principal a fost plasat în Jeddah, în loc de Shuaibia, deoarece acesta din urmă nu era ușor accesibil.

Administrația

Omar, radhi Allahu anhu, a lăsat scris în testamentul său ca timp de un an după moartea sa să nu se facă nicio schimbare administrativă. De aceea, timp

de un an, Uthman, radhi Allahu anhu, a menținut modelul de administrare politică, făcând mai târziu unele amendamente.

Sub conducerea lui Omar, radhi Allahu anhu, Egiptul a fost împărțit în două provincii, partea Superioară și partea Inferioară, iar Uthman, radhi Allahu anhu, a lăsat Egiptul într-o singură provincie, creând, astfel, o provincie separată pentru Efriqya (literal Africa, însemnând Nordul Africii). Omar, radhi Allahu anhu, a împărțit Siria în două provincii, dar Uthman, radhi Allahu anhu, a lăsat una singură.

În timpul califatului lui Uthman, radhi Allahu anhu, Imperiul a fost împărțit în douăsprezece provincii, după cum urmează:

- Medina, Mecca, Yemen, Kufa, Basra, Jazira, Faris, Azerbaidjan, Khorasan, Siria, Egipt și Efriqya.

Provinciile au fost împărțite pe districte, în Imperiu existând mai mult de 100 de districte, fiecare cu un oraș „capitală”, având propriul guvernator, judecător și «Amil» (colector de impozite). Toți guvernatorii au fost numiți personal, în scris, de către Uthman, radhi

Allahu anhu, care în momentul alegerii lor, le înmâna un act juridic, prin care era reglementat dreptul, ca și obligația fiecărui guvernator. La preluarea funcției, guvernatorul era obligat să adune oamenii în moscheea principală și să le citească actul juridic.

Odată cu extinderea Imperiului, Uthman, radhi Allahu anhu, a avut nevoie de oameni de încredere pentru a putea governa. Unele surse vorbesc despre unele favoritisme ale lui Uthman, radhi Allahu anhu, în favoarea rudelor sale, la numirea guvernatorilor în patru provincii, Egipt, Siria, Basra și Kufa, ei ținând frâiele puterii, acest lucru conducând la nemulțumiri, proteste și chiar la revoltă din partea celor care vedeau acest lucru ca pe o formă de nepotism.

Coranul

Uthman, radhi Allahu anhu, este, probabil, cel mai cunoscut pentru înființarea comisiei care a furnizat cele mai multe copii ale Coranului, sub forma în care există astăzi. Necesitatea înființării acestei comisii a fost dată de faptul că diferite centre, cum

ar fi Kufa și Damasc, au început să dezvolte propriile tradiții în recitarea Coranului și notarea lui cu diferențele stilistice.

În timpul lui Uthman, radhi Allahu anhu, odată cu răspândirea Islamului, au apărut diferențe tot mai evidente în recitarea Coranului, datorită dialectelor diferite ale limbii arabe. Un grup de companioni, în frunte cu Hudhaifa ibn Al-Yaman, radhi Allahu anhum, care, fiind alarmat de diferențele de recitări ale Coranului, a venit la Uthman, radhi Allahu anhu, și i-a spus:

„O, Amir Al-Muminin, salvează această Umma, înainte să se deosebească cu privire la Carte, la fel cum au făcut evreii și creștinii!”

Uthman, radhi Allahu anhu, i-a trimis vorbă Hafsei, radhi Allahu anha, soția Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, la care se afla manuscrisul complet, compilat încă de pe timpul lui Abu Bakr, radhi Allahu anhu, spunând:

„Trimite-ne manuscrisul, astfel încât să putem face copii ale acestuia, apoi ți-l vom returna.”

Astfel, Hafsa, radhi Allahu anha, a trimis manuscrisul lui

Uthman, radhi Allahu anhu, care a ordonat lui Zaid ibn Thabit, Abdullah ibn Az-Zubayr, Sa'id ibn Al-'As și Abdur-Rahman ibn Al-Harith ibn Hisham, radhi Allahu anhum, să facă copii.

Zaid, radhi Allahu anhu, a fost numit responsabil de acest proiect, iar dialectul folosit a fost cel al tribului Quraish, din care făcea parte și Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam. Atunci când au terminat, o mare parte a copiilor Coranului au fost trimise comunităților musulmane, iar copiile fragmentare au fost distruse, pentru a eradica greșelile scripturale și diferențele de dialect.

Califul Uthman, radhi Allahu anhu, a păstrat o copie pentru el, iar manuscrisul original a fost trimis înapoi la Hafsa, radhi Allahu anha.

Expansiunea militară

În perioada califatului lui Omar, radhi Allahu anhu, Imperiul Islamic s-a extins într-un mod fără precedent, iar după moartea lui și până la asasinarea ultimului lor împărat, în anul 650, au existat revolte aproape pe tot teritoriul fostului

Imperiu Sasanid.

Califul Uthman, radhi Allahu anhu, a organizat expediții militare pentru a înăbuși revoltele și a recâștiga teritoriul Persiei și alte teritorii din regiune.

Între anii 647-651, ofensive majore au fost lansate în Cappadocia, Caesarea Mazaca, Cilicia și Isauria, iar între anii 650-651 împăratul Bizantin a fost forțat să intre la negocieri pentru armistițiu.

A fost construită o puternică forță navală, iar în anul 649 au fost capturate insulele Creta și Rhodos. După victoria navală împotriva flotei bizantine, a fost de asemenea capturată și o parte a Siciliei.

În anul 652, a fost invadată regiunea Nubia, iar capitala ei, Dongola, a fost cucerită.

Între anii 652-653, Peninsula Iberică a fost invadată, la fel ca și zonele de coastă ocupate.

Între anii 654-655, Uthman, radhi Allahu anhu, a ordonat pregătirea unei expediții militare pentru capturarea Constantinopolului, însă înainte de începerea expediției, Uthman, radhi Allahu anhu, a fost ucis.

Sentimente anti-Uthman

Potrivit unor surse Islamice, spre deosebire de Omar, radhi Allahu anhu, care a menținut ordinea și disciplina cu o mână de fier, Uthman, radhi Allahu anhu, a fost mai puțin aspru, concentrându-se mai mult pe prosperitatea economică. În timpul califatului lui Uthman, radhi Allahu anhu, oamenii au prosperat din punct de vedere economic, iar pe plan politic s-au bucurat de mai multă libertate. Nu au existat instituții care să canalizeze activitățile politice, iar în lipsa lor, invidiile preislamice și rivalitățile tribale, suprimate până atunci, au erupt, culminând cu asasinarea lui Uthman, radhi Allahu anhu.

În anul 655, Uthman, radhi Allahu anhu, a îndrumat oamenii care aveau nemulțumiri împotriva administrației sale, să se adune la Mecca pentru a efectua Hajj-ul, promițându-le că toate plângerile legitime vor fi rezolvate. Ca răspuns la apelul lui Uthman, radhi Allahu anhu, opoziția a venit cu delegații mari, din diverse orașe, pentru a prezenta plângerile lor în fața adunării.

Uthman, radhi Allahu anhu,

s-a adresat poporului său, răspunzând pe larg criticilor adresate lui și administrației sale, apoi a adăugat:

„Am spus ce am avut de spus... acum sunt pregătit să vă ascult... Dacă cineva dintre voi are o plângere legitimă împotriva mea sau a administrației mele, este liber să-și prezinte plângerea și vă asigur că voi face tot ce este mai bine pentru a o soluționa.”

Cu această ocazie, rebelii și-au dat seama că oamenii din Mecca îl susțin pe Uthman, radhi Allahu anhu, și că nu există șanse ca ei să aibă câștig de cauză, aceasta fiind o mare victorie psihologică pentru Uthman, radhi Allahu anhu.

Conform învățaților sunniți, înainte de întoarcerea în Siria, guvernatorul Mu'awiya, verișorul lui Uthman, radhi Allahu anhum, i-a sugerat că ar trebui să meargă în Siria, unde atmosfera era pașnică, însă Uthman, radhi Allahu anhu, a refuzat acest lucru, spunând că el nu vrea să părăsească orașul lui Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, Medina.

Apoi, Mu'awiya, radhi Allahu anhu, apoi i-a cerut să-i permită trimiterea unei forțe

armate din Siria, pentru apărarea lui Uthman, radhi Allahu anhu, împotriva oricărei încercări a rebelilor de a-i face rău. Uthman, radhi Allahu anhu, a respins și aceasta, spunând că forțele siriene în Medina nu ar face altceva decât să incite la un război civil.

Agitație în Medina

După efectuarea Pelerinajului, în anul 655, lucrurile s-au mai liniștit un timp, însă, într-o zi a anului 656, Medina, «capitala» lui Uthman, radhi Allahu anhu, a devenit un focar de intrigi și de neliniște.

Atunci când criza s-a adâncit în Medina, Uthman, radhi Allahu anhu, s-a adresat congregației din Moscheea Profetului, explicând și în același timp respingând toate atacurile la adresa lui. Oamenii au fost din nou mulțumiți de califul lor, astfel, Uthman, radhi Allahu anhu, a sperat ca după discursul său, în care, de asemenea, a explicat poziția sa și toate acțiunile sale, propaganda falsă împotriva lui să înceteze.

Revolta armată împotriva

lui Uthman, radhi Allahu anhu

Situația politică din Egipt a jucat un rol important în războiul propagandistic dus împotriva califatului, așa că Uthman, radhi Allahu anhu, l-a convocat pe Abdullah ibn Sa'ad, guvernatorul Egiptului la Medina, să se consulte cu el în legătură cu situația creată și cu acțiunile viitoare care trebuie adoptate. În lipsa lui Abdullah ibn Sa'ad, radhi Allahu anhu, adjunctul său, Mohammed ibn Abu Hudhaifa, a organizat o lovitură de stat și a preluat puterea. Tot în același an, guvernatorul de Kufa, Abu Musa Al-Ash'ari, radhi Allahu anhu, a ajuns în imposibilitatea de a putea controla provincia, iar în Basra, guvernatorul Abdullah ibn Amir a plecat să efectueze Hajj-ul, iar în lipsa lui, în provincie s-a instalat o stare de confuzie. Astfel, cele trei provincii principale din Egipt au devenit independente de califat și centrul revoltelor.

Rebelii în Medina

Din Egipt, un contingent de o mie de persoane a fost trimis

în Medina cu instrucțiuni clare de a răsturna conducerea și de a-l asasina pe Uthman, radhi Allahu anhu. Asemenea contingente au mărșăluit de la Basra și Kufa spre Medina. De asemenea, rebelii și-au trimis reprezentanții pentru a lua legătura cu liderii opiniei publice din Medina.

Reprezentanții contingentului din Egipt i-au propus lui Ali, radhi Allahu anhu, să preia califatul de la Uthman, radhi Allahu anhu, însă, el a refuzat. Cei din Kufa i-au propus același lucru lui Az-Zubair, radhi Allahu anhu, iar cei din Basra lui Talha, radhi Allahu anhu, ambele propuneri fiind respinse.

Uthman, radhi Allahu anhu, a fost susținut de cei din clanul Umayya ai tribului Quraish, și de câțiva oameni din Medina, însă cea mai mare parte a oamenilor a ales să fie neutră.

Asedierea lui Uthman, radhi Allahu anhu

Situația din Medina a fost de partea rebelilor, datorită faptului că oamenii nu au opus nicio rezistență. Astfel, au intrat în Medina și au ocupat casa

lui Uthman, radhi Allahu anhu, însă el avea libertate de mișcare, neimpunându-i restricții.

Deși mulți dintre susținătorii lui Uthman, radhi Allahu anhu, au dorit să lupte împotriva rebelilor, el, radhi Allahu anhu, a interzis categoric acest lucru.

Uthman, radhi Allahu anhu, își făcea Rugăciunile la Moscheea Profetului, iar rebelii se rugau chiar sub conducerea lui. În timp ce Uthman, radhi Allahu anhu, se adresa oamenilor din moschee, a fost aspru criticat de către adversari, iar susținătorii săi au sărit în apărarea lui. S-a ajuns la un schimb de vorbe dure și chiar la aruncarea pietrelor unora împotriva celorlalți. O piatră l-a nimerit pe Uthman, radhi Allahu anhu, iar el a căzut inconștient, și chiar după ce l-au ridicat și l-au dus acasă, starea lui a rămas neschimbată.

Cele întâmplate în moschee au subliniat faptul că cei mai mulți dintre oamenii din Medina au preferat să nu lupte de nicio parte, astfel rebelii și-au schimbat strategia, împiedicându-l pe Uthman, radhi Allahu anhu, să mai iasă din casă.

Odată cu trecerea timpului,

rebelii au intensificat presiunea lor asupra lui Uthman, radhi Allahu anhu. Au interzis, la început, aprovizionarea cu alimente, ca mai apoi și alimentarea cu apă. Atunci când Ramla bint Abu Sufiyan, radhi Allahu anha, văduva Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a venit să-l vadă pe Uthman, radhi Allahu anhu, aducându-i provizii, nu i s-a permis să intre. De un tratament similar a avut parte și Aisha, radhi Allahu anha, văduva Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, și fiica lui Abu Bakr, radhi Allahu anhu, la încercarea ei de a-i aduce alimente lui Uthman, radhi Allahu anhu.

În timpul asediului, susținătorii lui Uthman, radhi Allahu anhu, care erau mai numeroși decât rebelii, i-au cerut acordul să lupte împotriva rebelilor, însă califul, radhi Allahu anhu, a interzis acest lucru, pentru a evita vărsarea de sânge a unui musulman de către alt musulman, spunând:

„Nu vreau vărsare de sânge printre musulmani, pentru a-mi salva gâtul.”

Din nefericire pentru Uthman, radhi Allahu anhu,

confruntarea totuși a avut loc, fiind uciși câțiva dintre rebeli, iar dintre susținătorii săi, au fost răniți Hassan ibn Ali, care a luptat alături de fratele lui Husein, și Marwan, radhi Allahu anhum. Aisha, radhi Allahu anha, de asemenea, a participat, prin incitarea poporului la luptă pentru eliberarea lui Uthman, radhi Allahu anhu.

Odată cu începerea Pelerinajului și părăsirea de către oameni a orașului Medina pentru a pleca spre Mecca, criza s-a adâncit în continuare, însă rebelii au înțeles că musulmanii, odată strânși la Mecca din toate părțile lumii, și-ar putea îndrepta pașii spre Medina pentru a-l salva pe Uthman, radhi Allahu anhu. Prin urmare, au decis să ia măsuri capitale împotriva lui Uthman, radhi Allahu anhu, înainte de terminarea Hajj-ului.

Asasinarea lui Uthman, radhi Allahu anhu

Rebelii s-au întors la casa lui Uthman, radhi Allahu anhu, și au găsit căile de intrare foarte bine păzite de către susținătorii califului, radhi Allahu anhu, însă au escaladat perete-

le din spatele casei, astfel strecurându-se în interiorul ei. Odată ajunși la Uthman, radhi Allahu anhu, l-au lovit puternic în cap. Na'ilah, soția acestuia, radhi Allahu anha, a sărit să-l protejeze cu propriul corp, însă și ea a fost tăiată la degete, atunci când și-a ridicat mâna spre protejarea lui. Rebelii i-au aplicat mai multe lovituri, până când l-au omorât.

La muzeul din Tashkent, se află Coranul pătat cu sângele lui Uthman, radhi Allahu anhu.

Rebelii au încercat să mutileze corpul neînsuflețit al lui Uthman, radhi Allahu anhu, însă, alertați de strigătele lui Na'ilah și ale Ramlei bint Shaibah, văduvele lui, radhi Allahu anhunna, susținătorii lui au intrat în casă, ucigându-i pe criminali, însă pentru califul Uthman, radhi Allahu anhu, a fost prea târziu.

Chiar și după moartea acestuia, radhi Allahu anhu, rebelii au rămas în jurul casei, nepermițând înmormântarea lui.

Înmormântarea

În ziua morții, un număr de companioni, radhi Allahu anhum, a venit pentru a-l în-

mormânta pe Uthman, radhi Allahu anhu, iar din cauza situației tensionate de pe străzile Medinei, corpul lui a fost îngropat după asfințitul Soarelui. Az-Zubair ibn Awwam, radhi Allahu anhu, a oferit Rugăciunea de înmormântare și l-a așe-

zat în mormânt, respectând astfel, dorința lui Uthman, radhi Allahu anhu.

Allah subhanahu wa ta'ala să fie mulțumit de el! Amin!

Allahu Alam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Povestiri Coranice

de Ibn Kathir

~ tradus de Umm Mariya ~

Povestea lui Saba' (Sheba)

Allah Atotputernicul spune în Nobilul Coran:

„Și a avut [neamul din] Saba' în sălașul lui(1) un semn(2): două grădini, în dreapta și în stânga.(3) «Mâncați din darul Domnului vostru și aduceți-I Lui mulțumire! O țară bună(4) și un Stăpân Iertător [Ghafur]!» ~ Însă ei s-au întors(5) și Noi am trimis asupra lor înecul de la Al-'Arim(6) și le-am schimbat amândouă grădinile lor cu două grădini cu roade amare(7), tamarisc(8) și câțiva jujubieri(9). ~ Aceasta le-am dat-o ca răsplată pentru că ei au fost necredincioși. Și oare răsplătim Noi [astfel pe altcineva] afară de cel necredincios(10)? ~ Și Noi am așezat între ei și între cetățile pe care le-am binecuvântat alte cetăți cunoscute și am hotărât distanțele dintre ele: «Mergeți între ele nopți și zile, în sigu-

ranță!»(11) ~ Însă ei au zis: «Doamne, depărtează mai mult distanțele noastre!» Însă ei au fost nedrepti față de ei înșiși, așa încât Noi i-am făcut [subiecte de] legende(12) și i-am risipit pe ei, despărțindu-i. Întru aceasta se află semne(13) pentru cel răbdător și mulțumitor(14)!»

(Surat Saba', 34:15-19)

Explicația numerelor din paranteză, din versete:

1) În locurile în care trăiau ei, în zona barajului de la Ma'rib.

2) Al Atotputerniciei lui Allah și al modului în care El îi răsplătește, pe cei care fac rău.

3) În partea dreaptă și în partea stângă a țării lor sau fiecare dintre ei aveau două grădini – una în dreapta și cealaltă în stânga locuinței sale.

4) Binecuvântată.

5) Și nu au mai adus mulțumire Domnului lor, socotin-

du-i pe Profeții lor mincinoși.

6) Al-'Arim era numele barajului de la Ma'rib, care reținea apa de ploaie, formând un lac mare. Când acest neam a devenit nelegiuit, Allah subhanahu wa ta'ala a distrus barajul, apele au inundat țara, distrugând totul în calea lor, iar locuitorii care au mai scăpat cu viață au părăsit zona respectivă.

7) Necomestibile.

8) Arbust deșertic cu fructe mici, necomestibile.

9) Pomi de deșert cu spini, cu mici fructe comestibile, dar fără gust și fără nicio valoare nutritivă.

10) Care nu aduc mulțumire lui Allah subhanahu wa ta'ala și nu-i urmează pe Profeți, aleihum sallam.

11) Noi am orânduit astfel etapele între ținutul pustiit al regatului Saba' și țara binecuvântată (a Shamului), încât cei care pornesc dimineața dintr-un oraș, să fie la vremea amiezii în orașul următor, iar cei care pornesc la amiază, să ajungă la vremea asfințitului în orașul următor, mergând astfel atât ziua, cât și noaptea, fără teamă și fără să aibă nevoie să poarte cu ei provizii.

12) Pe care le povestesc oamenii, minunându-se de ele.

13) Pilde.

14) În istoria lor și în nenorocirea care s-a abătut asupra lor.

Genealogii – printre care și Mohammed ibn Ishaq – au spus:

„Numele de Saba' se referă la Abd Shams ibn Yashjub ibn Ya'rub ibn Qahtan. A fost primul care a luat prizonieri și era un om foarte generos.”

As-Suhaili a spus:

„Se spune că a fost primul om care a fost încoronat”,
în timp ce alți învățați spun că:

„El era musulman și a compus poezii prin care vestea venirea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam.”

Această ultimă variantă îi este atribuită lui Ibn Didya, în cartea sa, intitulată *At-Tanwir fi Maulid Al-Bashir An-Nadhir*.

Imam Ahmad a spus:

„Abu Abdur-Rahman mi-a spus, după Abdullah ibn Luhai'ah, după Abdullah ibn Da'lah, care spunea:

«L-am auzit pe Abdullah ibn Abbas spunând:

„Un bărbat l-a întrebat pe

Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, dacă Saba' a fost un bărbat, o femeie sau numele unui ținut.

El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Cu adevărat, era un bărbat care a avut zece fii. Șase dintre ei au locuit în Yemen și patru în Sham (Siria). Cei din Yemen au fost: Madhhaj, Kindah, Al-Azd, Al-Ash'ariyun, Anmar și Himyar. Iar cei care au locuit în Siria au fost: Laghm, Judham, 'Amilah și Ghassan.»

Cel care a întrebat era Farwah ibn Musaik Al-Ghatifi.»»

Aceasta înseamnă că termenul de «Saba'» cuprinde toate aceste triburi; printre cei din Yemen era de asemenea și At-Tababiah (sing. Tubba'). Regii lor purtau coroane pe cap, asemeni regilor din Persia. Arabii obișnuiau să-i numească pe cei care conduceau Yemen-ul Hadramaut «Tubba'», tot așa cum obișnuiau să-i cheme pe cei care conduceau Sham (Siria) și Peninsula Arabă «Caesar», iar pe conducătorul Persiei «Khusrau», pe conducătorul Egiptului «Fir'aun (Faraon)», conducătorul Abisiniei «Negus», pe conducătorul Indiei

«Ptolemes», iar Bilqis era forma de adresare către regii din Himyar, care conduceau peste Yemen. Ei au trăit fericiți, lipsiți de griji și plini de tot felul de bogății: fructe, plante etc., fiind oameni corecți, care urmau Calea cea Dreaptă, dar când au negat Puterea lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, acest lucru a dus, în mod inevitabil, la distrugerea lor.

Mohammed ibn Ishaq a relatat de la Wahb ibn Munabah, care a spus:

„Allah Atotputernicul le-a trimis treisprezece Profeți.”

în timp ce As-Sadi pretinde că:

„Allah le-a trimis doisprezece mii de Profeți.”

Allah știe cel mai bine!

Ideea este că oamenii au început să înlocuiască Calea cea Dreaptă cu o cale greșită, închinându-se în fața Soarelui, în loc să se prosterneze în fața lui Allah Atotputernicul, începând din timpul strămoșilor lui Bilqis, fapt ce a durat până când Allah *subhanahu wa ta'ala* a trimis asupra lor inundații din baraj.

Allah Atotputernicul explică:

„Însă ei s-au întors și Noi

am trimis asupra lor înecul de la Al-'Arim și le-am schimbat amândouă grădinile lor cu două grădini cu roade amare, tamarisc și câțiva jujubieri. ~ Aceasta le-am dat-o ca răsplată pentru că ei au fost necredincioși. Și oare răsplătim Noi [astfel pe altcineva] afară de cel necredincios?"

(Surat Saba', 34:16-17)

Mulți învățați susțin că barajul din Ma'rab a fost construit pentru a reține apa în spatele a doi munți înalți, iar atunci când nivelul apei a crescut, oamenii au început să planteze livezi cu pomi fructiferi și diferite feluri de legume. Se spune că, cel care a construit digul a fost Saba' ibn Ya'rub, cel care a schimbat cursul a șaptezeci de râuri, forțându-le să-și verse apa în acel loc. Pe deasupra, a forțat apa să iasă din treizeci de izvoare, dar a murit înainte să termine. Deci, tribul din Himyar l-a terminat și perfecționat, pe o suprafață de o leghe (4.83 km) pătrată. În acel loc, au trăit fericiți și îndestulați.

Qatada și alții au spus:

„Dacă o femeie (dintre ei) și-ar fi pus un coș pe cap, acesta s-ar fi umplut cu fructe coapte și proaspete; iar aerul pe care îl

respirau, spuneau ei, era atât de pur, încât niciun germen dăunător nu se găsea pe pământul lor.”

Allah Atotputernicul a spus:

„Și a avut [neamul din] Saba' în sălașul lor un semn: două grădini, în dreapta și în stânga. «Mâncați din darul Domnului vostru și aduceți-Lui mulțumire! O țară bună și un Stăpân Iertător [Ghafur]!»”

(Surat Saba', 34:15)

De asemenea, a spus Allah Preaînaltul:

„Și când Domnul vostru a vestit: «Dacă veți fi mulțumitori(15), vă voi înmulți [binefacerile Mele], iar de veți fi nemulțumitori(16), pedeapsa Mea va fi aspră!»”

(Surat Ibrahim, 14:7)

Explicația numerelor din paranteză, din verset:

15) Pentru binefacerile Mele.

16) Dacă nu veți recunoaște binefacerile Mele.

Însă, ei au adorat pe altcineva în locul lui Allah Atotputernicul și L-au tratat cu ignoranță în Preamăreția Sa, atunci când l-au cerut ca distanța dintre cetățile lor, care

putea fi parcursă în siguranță atât ziua, cât și noaptea, să fie mărită și greu de parcurs. Astfel, ei au cerut ca ceea ce este bun să se transforme în ceva ce este rău, la fel cum au făcut fiii lui Israel atunci când au cerut transformarea manei și a prepelițelor în ierburi, castraveți, linte și ceapă. Prin urmare, ei au fost privați de o mare Binecuvântare, pământul lor a fost distrus, iar ei au fost împrăștiați peste tot în lume.

Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„Însă ei s-au întors și Noi am trimis asupra lor înecul de la Al-'Arim.”

Un mare număr de învățați musulmani a spus:

„Allah Atotputernicul a trimis șoareci sau șobolani să sape la bazele digului, iar când ei au descoperit lucrul acesta, au adus pisici ca să îi mănânce, dar totul a fost în van. Bazele au devenit foarte slabe și în final au cedat, apa inundând tot. Pomii lor

fructiferi s-au transformat – după cum arată Allah Atotputernicul – în jujubieri:

«(...) le-am schimbat amândouă grădinile lor cu două grădini cu roade amare, tamarisc și câțiva jujubieri.»

în care creștea Nabk, o plantă care are foarte puține fructe, în comparație cu numărul mare de spini.

Allah Atotputernicul a spus:

„Aceasta le-am dat-o ca răsplată pentru că ei au fost necredincioși. Și oare răsplătim Noi [astfel pe altcineva] afară de cel necredincios?”

adică doar Noi pedepsim (cu o pedeapsă așa de aspră) pe necredincioșii, care nu cred în Mesagerii Noștri, care nesocotesc Ordinele Noastre și care nu țin cont de Voința Noastră.

Allahu Alam

~ inshaAllah, va continua ~

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Științele hadith-ului

(continuare)

~ de Mariam Oana ~

Urmarea Sunnei și însemnătatea acestui lucru

Sunna Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, are o importanță deosebită pentru fiecare musulman, fiind a doua sursă de cunoaștere, imediat după Nobilul Coran. Versetele acestuia conțin sensuri ascunse, care ar putea fi interpretate în mod diferit, fără acest sistem definit de interpretare a lor.

Urmarea Sunnei este obligatorie pentru toți musulmanii, acest lucru fiind dovedit atât de Coranul cel Glorios și de relațiile Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, cât și de faptele primelor generații de musulmani și de acceptul unanim al comunității Islamice.

Allah subhanahu wa ta'ala spune în Nobilul Coran:

„Cel ce se supune Trimisului, se supune, neîndoielnic,

și lui Allah. Cât despre cei care întorc spatele, Noi nu te-am trimis să fii peste ei păzitor!”

(Surat An-Nisa', 4:80)

De asemenea, găsim:

„Nu se cuvinte ca un dreptcredincios și nicio dreptcredincioasă să mai aleagă, dacă Allah și Trimisul Său au hotărât în privința lor un lucru. Iar acela care se răzvrățește împotriva lui Allah și a Trimisului Său se află în rătăcire învederată.”

(Surat Al-'Ahzab, 33:36)

În Pelerinajul de Adio, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„V-am lăsat vouă două lucruri: Coranul și Tradiția mea (Sunna); dacă vă veți ține de ele, nu veți rătăci niciodată.”

(relatat de Bayhaqi)

Sunt binecunoscute, de asemenea, cuvintele Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, care spun:

„Oricine reînvie un aspect din Sunna mea, care a fost uitat

după moartea mea, va avea o răsplată echivalentă cu cea a oamenilor care o urmează, fără a diminua din răsplata lor.”

(relatat de Tirmidhi)

Într-o altă relatare, se afirmă că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Oricine reînvie Sunna mea mă iubește și oricine mă iubește pe mine va ajunge în Paradis.”

(relatat de Tirmidhi)

*Care dintre musulmanii ce cunosc aceste cuvinte ale Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu își doresc să urmeze calea lui, pentru a fi în Paradis, alături de el?*

Noi, musulmanii, știm că urmarea Sunnei Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este obligatorie, pentru că ceea ce Allah *subhanahu wa ta'ala* a decretat și a întărit prin cuvintele Trimisului Său, Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este ceea ce este cel mai bine pentru noi, indiferent dacă vedem sau nu acest lucru, fapt care ne aduce nenumărate beneficii. În Nobilul Coran este scris:

„Acestea sunt orânduielele

lui Allah, iar acela care este supus lui Allah și Trimisului Său, pe acela îl va face [Allah] să intre în Grădini pe sub care curg pâraie, pentru a rămâne veșnic în ele, iar aceasta este mare izbândă.”

(Surat An-Nisa', 4:13)

Profetul însuși, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne îndemna să îi urmăm tradiția, să observăm ritualurile de adorare și să le urmăm, să îl ascultăm, să memorăm și să transmitem mai departe învățăturile sale. Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Urmați tradiția mea și tradiția califilor bine-călăuziți care vor veni după mine.”

(relatat de Tirmidhi și Abu Dawud)

Prin Sunna Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, Religia noastră devine completă, *alhamdulillah*. Nobilul Coran este Revelația Divină, prin care ni se cere să Îl adorăm pe Allah *subhanahu wa ta'ala* prin Rugăciune, Post, caritate, însă pot exista interpretări diferite în ceea ce privește modalitățile de a face acest lucru. De aceea, prin *Mila Sa* nemărginită, Allah Preaînaltul ne-a trimis ca e-

xemplificare pe Profetul Său, Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care practica învățăturile aduse prin Coranul cel Glorios în cel mai exemplar mod cu putință, fapt care a determinat-o pe Aisha, mama credincioșilor, *radhi Allahu anha*, să afirme:

„Caracterul său a fost Coranul.”

(relatat de Ahmad și Muslim)

Cu privire la aceasta, Ibn Kathir a spus în *Tăfsir*:

„Aceasta înseamnă că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, acționa în conformitate cu poruncile și interdicțiile din Coran. Natura și caracterul său au fost modelate în funcție de Coran. Deci, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a făcut tot ceea ce este poruncit în Coran și a evitat tot ceea ce este interzis în Coran; și acest lucru a fost posibil pentru că Allah *subhanahu wa ta'ala* l-a înzestrat pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cu calități mărețe, precum generozitatea, curajul, iertarea, toleranța și multe alte calități frumoase.”

Astfel, cine se supune Trimisului lui Allah, *salla*

Allahu aleihi wa sallam, se supune lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, iar cine îi tăgăduiește învățăturile, Îl tăgăduiește pe Allah Preaînaltul:

„Între noi și voi se află Cartea lui Allah; ceea ce găsim în ea permis, permitem, iar ceea ce găsim în ea interzis, interzicem; cu siguranță că ceea ce a interzis Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este la fel ca interdicția venită de la Allah.”

(relatat de Ibn Majah)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne-a interzis să adăugăm ceva învățăturilor sale și să mințim în ceea ce privește cuvintele sale, spunându-ne:

„Cine minte în ceea ce mă privește, nu se poate compara cu minciuna asupra altuia, cine minte despre mine intenționat, să-și pregătească sălașul în Foc.”

(relatat de Ahmad)

De asemenea, Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

„În ziua aceea își va mușca nelegiuitul mâinile și va zice: «Ce bine ar fi fost dacă aș fi urmat calea cu Trimisul.»”

(Surat Al-Furqan, 25:27)

Toți musulmanii ar trebui să urmeze exemplul companionilor, radhi Allahu anhum, care arătau supunere tuturor faptelor pe care le poruncea Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ascultau toate cuvintele sale și le urmau întocmai, evitând tot ceea ce el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, interzicea. Ei îl urmau pe Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în toate acțiunile, fără a întreba motivul pentru care el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, făcea acel lucru, deoarece știau că ceea ce Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să facă era exact după cum poruncise Allah *subhanahu wa ta'ala*. Un exemplu în acest sens îl găsim în următoarea relatare:

„Odată, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a dus să-și îndeplinească Rugăciunea împreună cu companionii săi, radhi Allahu anhum, iar când a intrat în moschee, s-a descălțat și și-a pus încălțările în stânga. Când au văzut aceasta, companionii, radhi Allahu anhum, au făcut și ei la fel. După ce au terminat Rugăciunea, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a întrebat:

«Ce v-a făcut să vă descăl-

țați?»

Ei au răspuns:

«Te-am văzut că te-ai descălțat, așa că ne-am descălțat și noi.»

Atunci Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«A venit Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, la mine și mi-a spus că am murdărie pe talpa încălțăminteii.»

(relatat de Abu Dawud)

Companionii, radhi Allahu anhum, urmașii lor, ca și învățații musulmani din toate timpurile sunt de acord cu privire la faptul că urmarea Sunnei Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este obligatorie și că tot ceea ce a spus sau a făcut Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este adevărata cale a unui credincios. Sheikh-ul Islamului, Ibn Taymiyya, a spus:

*„Se știe că nu există vreun imam acceptat de comunitatea Islamică, în general, care să contrazică intenționat tradiția Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Ba chiar ei sunt de acord că este obligatoriu să urmărim tradiția Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și că afirmația oricărui dintre noi poate fi acceptată sau*

respinsă, în afară de cea a Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam.*”

Sunna Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este deosebit de vastă, cuprinzând învățături cu privire la toate domeniile vieții, producând beneficii atât morale, cât și fizice, pentru toți cei care o urmează. Ea este asemenea unei comori de preț, care va aduce cu sine, *inshaAllah*, fericirea supremă, reprezentând singura explicație validă a învățăturilor Coranice și singura modalitate de a evita greșelile în orice privință. Allah *subhanahu wa ta'ala* spune în Coranul cel Glorios:

„(...) **dacă aveți neînțelegeri într-o chestiune, aduceți-o [întru judecare] la Allah și la**

Trimis, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi! Aceasta este mai bine și cu mai bune urmări.”

(Surat An-Nisa', 4:59)

Imam Malik a spus:

„*Sunna este ca și Arca lui Noe, aleihi sallam. Oricine se îmbarcă găsește salvarea și cine o respinge, se va îneca.*”

InshaAllah să păstrăm mereu vie în inimile noastre Sunna Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să o aplicăm întotdeauna în viețile noastre, pentru ca frumoasa noastră Religie să fie completă și să evităm umilirea și degradarea noastră, atât în această lume, cât și în Viața de Apoi.

Allahu Alam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Faraonii „Exodului”

(continuare)

~ de Munir Karim ~

Așa cum se întâmplă întotdeauna, sunt destui și printre cercetători care sunt sceptici și refuză cu înverșunare să acorde narațiunii biblice marja ei de adevăr, considerând, astfel, că tot ceea ce se afirmă acolo în privința „Exodului” este doar o pură fantezie.

Și totuși... am să încerc în continuare să creionez, inshaAllah, un tablou cât mai veridic, făcând apel la acele date și fapte prezente atât în narațiunea biblică a Exodului, cât și în alte scrieri colaterale cu trimitere către acest subiect, precum și unele date arheologice adunate de-a lungul timpului.

Am să încep cu marcarea existenței lui Moise, aleihi sallam. Sunt foarte mulți aceia care contestă existența acestui om extraordinar, la curtea regelui Ramses al II-lea. Însă, însuși numele de Moise, aleihi

sallam, este un derivat al numelui egiptean Mo'ses („fiu născut”), pe care cred că l-am putea traduce și ca fiu gata născut, fiu înfiat.

Narațiunea biblică ne spune că Moise, aleihi sallam, a fost înfiat de către una dintre soțiile faraonului Seti I. Dacă acest om nu ar fi existat, iar totul nu este decât o legendă, atunci de ce poartă el acest nume cu rădăcini egiptene atât de evidente?

Un alt fapt care vine să ne arate că, totuși, în narațiunea biblică s-au mai păstrat unele urme de adevăr incontestabil, sunt acele referiri la modul de construcție a caselor și chiar a palatelor, specific doar în zona Egiptului și mai ales în zona ținutului Gosen, din Delta Nilului.

Cei care contestă cu vehemență prezența grupurilor de nomazi semiți (fie ei evrei sau

canaanii) în acel areal, la acea dată, trebuie să țină cont de faptul că acel model de construcție, prin fabricarea de chirpici din pământ (cărămizi de lut) nu se folosea nicăieri altundeva în zona Orientului Mijlociu.

Atât în Canaan, cât și mai departe, în Imperiul Babilonian, se folosea cu predilecție piatra ca element de construcție. Acest material de construcție și tehnica fabricării lor nu putea fi cunoscut decât de cineva care a trăit acolo și cel puțin a văzut, dacă nu chiar a și participat la clădirea acelor orașe.

Tot în acest context, unii cercetători au contestat, la începutul secolului al XX-lea e.n. existența orașelor Ramses și Pitom, la care se face referire în textul biblic. S-a crezut mult timp că, de fapt, era vorba despre orașele Tanis și Avaris – fostă capitală – de pe vremea stăpânirii hixoșilor. Acestea au fost localizate de către egiptologul egiptean Labib Habachi, în anul 1942. Totuși, s-a dovedit că Pi-Ramses Aa-nakhtu nu era un și același oraș cu Avaris, deoarece ruinele acestuia se aflau ceva mai la sud și nici

cu Tanis, care se afla la cca. 30 de kilometri de el...

După mulți ani de căutări și cercetări amănunțite, s-a descoperit enigma orașelor (conform surselor ebraice – orașe hambar), construite pe vremea lui Ramses al II-lea. De-a lungul timpului, arheologii au descoperit în Delta Nilului urme constând în socluri de piloni, părți din zidul unor temple, tălpile imense ale unei statui aparținând lui Ramses al II-lea, precum și părți din construcțiile civile aparținând mărețului oraș, care a devenit capitala Egiptului pe vremea lui Ramses al II-lea.

Totuși, acel oraș nu era așezat acolo unde îl consemnau scrierile Antice, ci în altă parte. S-a crezut mult timp că este vorba de un alt oraș, despre existența căruia nu se specificase nicăieri. Abia mai târziu s-a înțeles că, de fapt, este vorba de orașul Pi-Ramses, despre construcția căruia se vorbește și în textul biblic. Chiar și în această situație, tot rămânea un mare semn de întrebare asupra poziționării acestuia în teren. Abia în anul 2010 e.n., datorită cercetărilor fotografice făcute cu ajutorul sateliților, s-a reușit

dezlegarea enigmei ce învăluia această necunoscută. Răspunsul a fost uluitor. Astfel s-a descoperit că în zona unde se va ridica viitorul oraș Pi-Ramses, faraonul Seti I a pus să se construiască la Qantir un palat de vară, pe malul unuia dintre brațele Nilului.

În jurul anului 1250 î.e.n., fiul său, faraonul Ramses al II-lea, decide să mute capitala de la Teba într-o zonă din Delta Nilului și alege ca aceasta să fie construită în preajma „palatului de vară” al tatălui său, Seti I. Decizia de mutare a capitalei de la Teba a venit pe fondul unor dispute apărute între faraon pe de o parte și casta preoțească pe de altă parte, aceasta din urmă dorind să obțină un control mult mai mare în privința conducerii țării și, mai ales, asupra resurselor și politicii interne.

După aproximativ 200 de ani de la terminarea construcției orașului Pi-Ramses, în jurul anului 1050 î.e.n., acel braț al Nilului pe care era situat a secat. În această situație, mărețul oraș risca să se depopuleze și să cadă în ruină.

Dornic să își arate forța prin realizări cel puțin tot atât

de mărețe ca și predecesorul lui, unul dintre faraonii din prima parte a dinastiei a XXI-a a luat decizia ca orașul să fie demontat casă cu casă și mutat în altă locație. De asemenea, a fost demontat palatul faraonului, care servise ca reședință a faraonului Ramses al II-lea, cu statuile lui imense și cu templele aferente. Totul a fost mutat într-o altă locație, pe un alt braț al Nilului. Aici, orașul a fost reconstruit, însă păstrând planului anterior.

Uluitor și de neimaginat de câtă tenacitate și de câtă forță dădea dovadă acel popor, pentru a putea să realizeze asemenea lucruri!

În acest demers, se poate vedea și ambiția faraonilor celei de a XXI-a dinastii de a păstra acel oraș care purta amprenta marelui faraon Ramses al II-lea, chiar dacă între timp capitala se mutase iar la Teba. Putem avansa ideea că poate a fost și dorința mult mai pragmatică și anume aceea de a economisi timpul și banii necesari pentru construcția unui nou oraș care ar fi necesitat alte materiale și mult mai multă forță de muncă supercalificată și deci foarte scumpă, iar vis-

teria Egiptului se cam golise.

Cei care afirmă că toată această muncă se făcea forțat sau folosind sclavi sunt fie rău intenționați, fie neinformați. Chiar dacă în textele biblice se afirmă de către cei care le-au scris că evreii erau folosiți ca sclavi pentru fabricarea cărămizilor de lut (a chirpicilor), ne putem da seama că aceasta era una dintre muncile cele mai ușoare din întregul ansamblu de munci, care presupunea o asemenea lucrare. Nu contest prezența evreilor pe șantier, dar nu în postura de sclavi care prestează o muncă forțată și nu într-o prezență considerabilă ca număr.

Încă de la construcția primei piramide, aceea a lui Zoser, și apoi la construcția palatelor, a templelor de la Karnak și Abu Simbel, a mormintelor din „Valea Regilor”, dar și a celor trei magnifice piramide de la Al-Giza ale lui Khufu, Khafre și Menkaure, totul și toate au fost construite cu forța, inteligența și tenacitatea aceluia popor fantastic, care s-a numit „poporul egiptean”: ridicarea acelor construcții a fost făcută la comanda faraonului din acea vreme, iar forța de muncă a fost

plătită din visteria acestuia.

Prin munca forțată sau voluntară ar fi fost imposibil să se fi putut ridica acele minuni ale lumii antice. Cu aceste metode punitive, puteai construi la acea vreme cel mult un coteț de găini, nu un palat sau un templu, nemaivorbind de o piramidă. Odată cu trecerea timpului, oamenii au uitat că sunt toți Creația lui Allah subhanahu wa ta'ala și au început să fie din ce în ce mai porniți unii împotriva altora, mai perfizi în gândire și metode de asuprire.

Revenind acum la existența și prezența lui Moise (Mo'ses), aleihi sallam, și a co-naționalilor lui în Egipt... Din textul biblic deducem că acesta a copilărit alături de faraon și, deci, era prieten (frate vitreg!) cu acesta. Nu există dovezi directe cu privire la aceste fapte, însă, în unele texte ale preoților se vorbește despre supărarea provocată acestora la un moment dat de prietenia dintre faraon și un prinț sau fost rege din Cuș, aflat la curtea regală.

Poate vă întrebați, în mod firesc, ce treabă are Moise, aleihi sallam, cu acest fost rege din Cuș?! Da, întrebarea ar fi îndreptățită dacă în „Cartea lui

Jasher” sau „Cartea Dreptului” sau în varianta ebraică – „Sepir Ha Yasher” – despre care se face vorbire și în scrierile biblice (2 Samuel, cap. 1 vs. 18, dar și în Ioșua, cap. 10 vs. 13), în cap. 72 , nu s-ar vorbi despre modul în care Moise, aleihi sallam, ajunge rege al regatului Cuș. Acest capitol, în care se narază modul în care Moise, aleihi sallam, ajunge rege, se încheie chiar cu fraza din vs. 42:

„Și Moise a domnit peste copiii lui Cuș în acea zi, în loc de Kikianus, regele Cuș-ului.”

Nu trebuie să uităm că în narațiunea biblică se face referire de faptul că Moise, aleihi sallam, a fost plecat timp de 40 de ani în deșert, iar apoi se reîntoarce la curtea regală din Egipt. Este posibil ca o parte din această perioadă Moise, aleihi sallam, să fi fost în Cuș, iar reîntoarcerea lui la curtea faraonului să nu fi fost pe placul preoților, având în vedere și ideile acestuia, care păreau – și în parte chiar erau – identice cu cele ale lui Akenaton (Amunhotep al IV-lea).

Dezastrul pe care aceste idei le-au avut asupra castei preoților din vremea lui

Akenaton era încă viu în mintea acestora. Poate de aici s-a născut și unul din motivele care au dus la ruptura intervenită între conducătorii preoților și faraon, care a avut ca repercusiune mutarea capitalei de la Teba la Pi-Ramses.

Chiar privind pe furis în spatele narațiunii biblice, se poate observa că oscilația faraonului cu privire la luarea unor decizii, ca răspuns la cererile lui Moise, aleihi sallam, este una provocată de influențe puternice, venite din partea unor slujitori cu mare priză în luarea deciziilor.

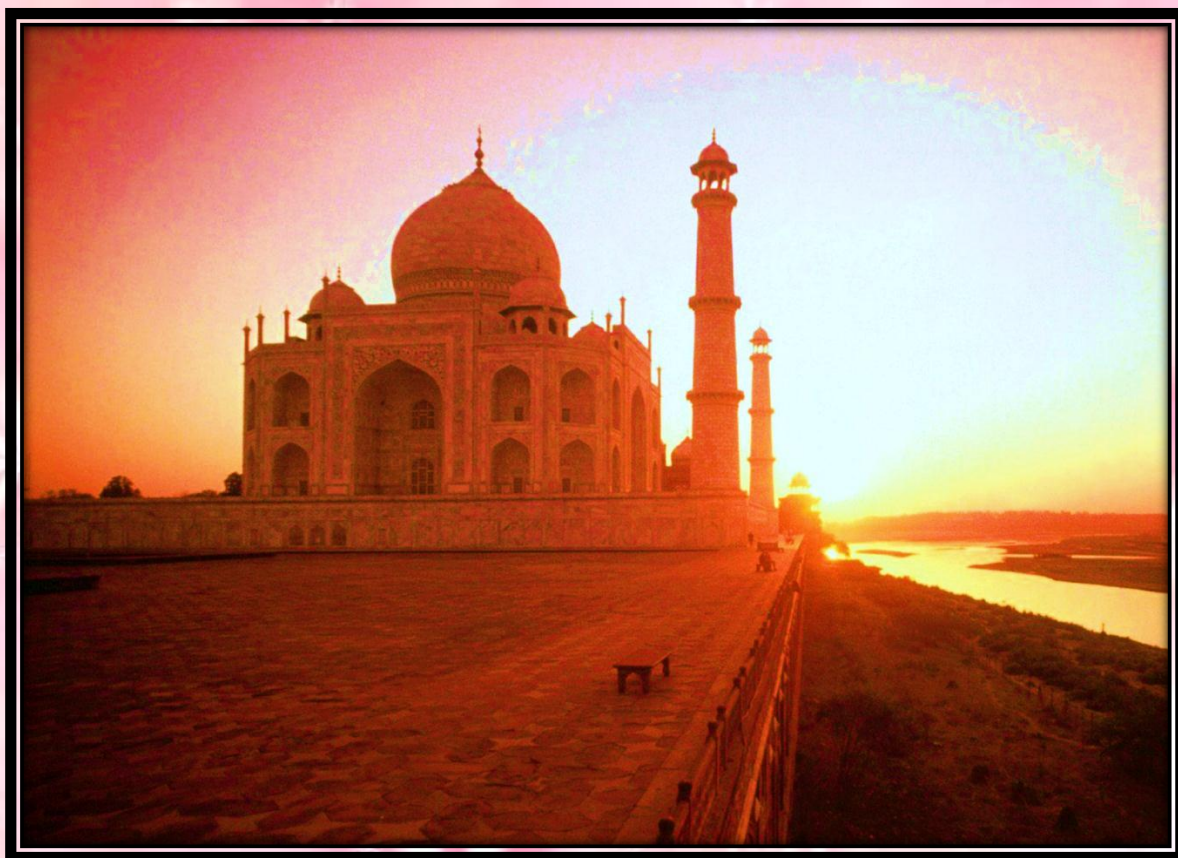
În concluzie, putem afirma că acel om care a primit numele de Moise (Mo'ses) a fost, alături de unii dintre conașionalii săi semiți, în Egipt, pe vremea faraonilor Seti I și Ramses al II-lea. Poate chiar a fost prietenul sau/și fratele vitreg al faraonului Ramses al II-lea, iar dacă este să dăm crezare „Cărții Dreptului”, și... rege în Cuș!

Sigur că în textul biblic, așa cum îl avem noi spre studiu astăzi, sunt destul de multe exagerări datorate fie unei dorințe exacerbate de evidențiere a prezenței evreilor în zonă, precum și a rolului lor la cons-

truția istoriei antice din Orientul Mijlociu, dar și datorită unor legende populare, preluate din folclorul istoric al altor popoare. Totuși, dacă vrem să descoperim adevărul acela ascuns cu atâta trudă și perfidie în spatele unor exagerări care

au impregnat narațiunea biblică de-a lungul timpului, trebuie să interpretăm cu grijă aceste texte și nu să le luăm ad-literam.

~ inshaAllah, va continua ~

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Daruri de la Allah Al-Barr

~ Măslinul ~

~ de Yasmin Dorina ~

„Allah este lumina cerurilor și a Pământului. Lumina Lui seamănă cu o firidă în care se află o lampă. Lampa este într-un vas de cristal, iar acesta pare a fi o stea scânteietoare. Ea se aprinde de la un pom binecuvântat, un măslin, nici de Răsărit, nici de Apus, al cărui ulei aproape că luminează fără să-l fi atins focul. Lumină peste lumină! Allah călăuzește către lumina Sa pe cine voiește El și Allah dă oamenilor pilde. Iar Allah le știe pe toate.”

(Surat An-Nur, 24:35)

Măslinul este un arbore originar din Siria și din zonele de litoral ale Turciei, foarte răspândit și în Grecia continentală și în arhipelagul elen. Este considerat „arborele veșnic roditor”, fiind un arbore cu o longevitate extraordinară, având o uimitoare putere de regenerare, dând mereu rădăcini și lăstari

noi.

Genul olea conține în jur de 20 de specii larg răspândite în jurul globului. Sunt pomi mici, întâlniți în zonele limitrofe Mării Mediterane, în sudul Africii, în sud-estul Asiei, în estul Australiei. Frunzele măslinilor se mențin verzi pe întreaga durată a anului.

Măslinul preferă climate cu ierni blânde și veri toride, se dezvoltă foarte bine pe soluri calcaroase, atinse de briza mării.

Olea europaea

Este măslinul european, cea mai cunoscută specie din genul *olea*, fiind apreciat încă din Antichitate.

Poate părea greu de crezut, dar măslinul este una dintre cele mai puternice plante medicinale din lume; fiecare dintre noi cunoaștem nenumăratele beneficii ale măslinelor și

ale uleiului de măsline, însă puțini dintre noi știm faptul că acest „dar” al lui Allah subhanahu wa ta’ala este binecunoscut în cadrul medicinei naturiste, în primul rând datorită frunzelor sale, care ascund în verdele-argintiu lor comori de sănătate greu de bănuțit.

Frunzele de măslin

Sunt cunoscute și folosite în medicina orientală de cel puțin 3000 de ani, fiind unele din cele mai puternice remedii antioxidante cunoscute în prezent. Deși puțin folosite în medicina occidentală, acestea sunt mai puternic antioxidante chiar decât ceaiul verde, efectele lor terapeutice fiind remarcabile.

Frunzele se culeg în lunile aprilie - mai, înainte de apariția mugurilor florali și prezintă numeroase proprietăți terapeutice benefice.

Ce acțiuni au frunzele de măslin?

- ❖ antioxidante, protejează împotriva radicalilor liberi din corp;

- ❖ efect detoxifiant asupra metalelor grele și substanțelor

chimice nocive, acumulate în organism;

- ❖ stimulator al sistemului imun;

- ❖ scad tensiunea arterială și reduc colesterolul din organism;

- ❖ efect antibacterian, antifungic și antiviral;

- ❖ stimulează repararea ADN-ului celular;

- ❖ inhibă dezvoltarea și multiplicarea celulelor canceroase;

- ❖ efect energizant similar cu al cofeinei.

Cum acționează în organism?

Inhibă infecțiile virale

Prin conținutul lor în oleuropeină, ele cresc activitatea sistemului imunitar, având efecte inhibitorii asupra virusilor Herpes simplex 1 și 2, precum și Herpes zoster. De aceea, frunzele de măslin sunt indicate în infecțiile herpetice orale și genitale, în zona zoster și varicelă.

Previn răceala și gripa

Prin substanțele antibiotice și antivirale naturale pe care le

conțin, consumul preventiv de extract de frunze de măslin îndepărtează pericolul contactării răcelii și gripei. De asemenea, are efecte foarte bune în cazul răcelilor și infecțiilor respiratorii cronice.

Scad cantitatea colesterolului „rău”

S-a demonstrat că administrarea constantă a frunzelor de măslin are efecte foarte bune în reducerea colesterolului „rău”, prevenind formarea plăcii de aterom pe pereții vaselor de sânge. Acest lucru duce la scăderea incidenței bolilor cardiovasculare ischemice și a infarctului miocardic.

Reglează tensiunea arterială

Studiile au dovedit că oleuropeina – substanța extrasă din frunzele de măslin – are efecte antiaritmice, vasodilatatoare și hipotensive asupra activității inimii. Folosirea lor duce la scăderea hipertensiunii arteriale și reglarea ritmului cardiac.

Efecte pozitive în oboseala cronică

În unele țări, administrarea frunzelor de măslin este foarte des recomandată de medicii naturiști în cazul sindromului oboselei cronice. Consumul lor regulat aduce un plus de energie, similar administrării cafeinei, dar fără a avea efecte negative.

Ajută și stimulează digestia

Extractul apos din frunzele de măslin are un efect detoxifiant foarte bun, crește apetitul alimentar și stimulează funcțiile digestive. Este recomandat în cazul colonului iritabil, sindroamelor dispeptice biliare și gastrice, cu efecte remarcabile. De asemenea, acțiunea sa antiparazitară face să fie folosit cu succes și în cazul paraziților intestinali.

Acțiune antioxidantă

Studiile au arătat că frunzele de măslin conțin unii din cei mai puternici antioxidanți cunoscuți, luptând cu succes împotriva radicalilor liberi din organism. Puterea lor antioxidantă este mai mare chiar decât cea a vitaminei C, a ceaiului

verde ori a semințelor de struguri.

În tratamentele externe, frunzele sunt eficiente în caz de furuncule repetate și rebele, în căderea părului și ca remedii antimătreață (infuzie din amestec cu frunze de măslin, frunze de mesteacăn și de rozmarin, cu care se clătește părul după fiecare spălare, până la dispariția mătreații).

Concluzie

Frunzele de măslin, folosite pe o perioadă suficientă de timp, sub formă de pulbere, capsule, extracte apoase sau tincturi, au efecte remarcabile asupra organismului. Recomandate de către un medic naturist, sunt remedii excelente pentru numeroase afecțiuni și dezechilibre ale corpului.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Iordania

~ de Mariam Oana ~

Regatul Hașemit al Iordaniei sau, pe scurt, Iordania, este un stat din nord-vestul Asiei, în Orientul Apropiat, sărac în resurse naturale, dar extrem de bogat în istorie, fiind o punte de legătură între tradiționalism și modernism, un adevărat muzeu în aer liber.

La nord de Marea Moartă, râul Iordan trasează cu apele sale verzi și înguste granița dintre Iordania și Israel, hrănind întinderile deșertice. Tufișurile uscate și măslinii peticesc pământul, iar turmele răzlețe de cămile, gazele și oi abia se zăresc pe povârnișurile maronii. De mii de ani, Valea Iordanului leagă lacul Tiberiada (Marea Galileii) și malul sărat al mării, cu aceeași stăruință. De asemenea, pot fi regăsite potecile anticelor caravane care străbăteau drumurile dintre Moab și Edom, ce amintesc de vechile activități comerciale ale locuitorilor.

Imaginea vechiului oraș trandafiriu, Petra, sculptat direct în piatră de către vechii nabateeni, a fost vreme îndelungată punctul de atracție al celor care vizitau țara. Însă, deși Petra este cea mai impresionantă construcție din întregul Orient Mijlociu, Iordania are mult mai multe lucruri de oferit. De la frumusețea deșertului Wadi Rum la centrul urban plin de viață al Amman-ului, de la ruinele maiestuoase ale civilizațiilor apuse la splendoarea Mării Moarte, acest stat oferă locuri misterioase, o bucătărie excelentă și atracții nebănuite.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bucătăria iordaniană

La fel ca în multe țări din Orientul Mijlociu, gastronomia iordaniană își are originea în bucătăria beduină, însă, se simt și influențele țărilor vecine, Siria și Liban. Ea reprezintă o parte importantă a culturii locale, exprimând ospitalitatea și generozitatea localnicilor.

Felurile de mâncare iordaniene sunt printre cele mai sofisticate din lume, însă și extrem de gustoase, bazându-se pe cereale, brânză, iaurt, fructe proaspete sau uscate, din cele mai simple ingrediente putându-se crea mâncăruri delicioase. La fiecare masă, este prezentă pâinea, ca și cafeaua sau ceaiul tradițional, ca și aperitivele, numite mezze.

Bucătăria iordaniană se remarcă printr-o multitudine de preparate, gătite într-un mod cu totul particular. Mâncarea tradițională este mansaf-ul, care constă în carne de miel, aseasonată cu ierburi aromatice, câteodată ușor picante, gătită în iaurt și servită cu orez. De obicei, se gătește mielul întreg, iar invitatului de onoare i se dau ochii mielului, considerați a fi o delicatesă.

Unul dintre cele mai răspândite ingrediente din mâncarea locală este linte, iar printre felurile de mâncare preferate se află hummus-ul, tahina (pasta de susan) și iaurtul. Kebab-ul este, de asemenea, una dintre specialitățile iordaniene, făcut pe foc numai din cărbuni.

Atayef este una dintre specialitățile iordaniene reprezentând, de fapt, o plăcintă bine prăjită, umplută în interior cu cremă de alune sau brânză. O altă specialitate este mohallabiya, o budincă cu apă de trandafir sau de portocală.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Humus bil tahini

Ingrediente:

- 2 căni de năut fiert
- 1 linguriță de sare
- 4 căței de usturoi
- zeama de la jumătate de lămâie
- 2 linguri de pastă de susan (tahini)
- pătrunjel tocat pentru decor

Mod de preparare:

1. Se scurge năutul călduț și se păstrează câteva boabe pentru decor.
2. Apoi, se pasează năutul și se amestecă în piureul obținut, pasta de susan, sucul de lămâie, usturoiul pisat și sarea. Gustul și consistența pot fi schimbate adăugând zeama de lămâie. Humusul trebuie să fie consistent și fin.
3. Se așează humusul într-un castron de servit și se presară boabe de năut, pătrunjelul tocat și cuminul.
4. Se toarnă pe deasupra un pic de ulei de măsline.
5. Se servește ca un aperitiv, cu pâine sau cu lipie.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Fasole cu zatar

Ingrediente:

- 2 căni de fasole albă, lăsată la înmuiat peste noapte
- 6 căței de usturoi pisat
- $\frac{3}{4}$ ceașcă ulei de măsline
- 2 linguri de zatar
- coaja de la 2 lămâi
- sucul de la 1 lămâie și $\frac{1}{2}$
- $\frac{1}{4}$ zahăr (opțional)

Mod de preparare:

1. Se pun la fiert, într-o oală mare, fasolea și usturoiul. Se lasă pentru câteva minute, apoi se reduce focul.
2. Se acoperă oala cu un capac, lăsând fasolea să devină moale.
3. Se adaugă sarea, după gust și se lasă la răcit.
4. Se pune separat $\frac{1}{2}$ cană din lichidul în care a fiert fasolea, apoi se transferă fasolea și lichidul într-un mixer.
5. Se adaugă uleiul de măsline, zatarul, coaja și sucul de lămâie și se amestecă totul, până când fasolea devine ca o pastă.
6. Se mai adaugă sare, dacă este nevoie, iar dacă gustul nu are o aromă deosebit de puternică, se poate echilibra cu puțin zahăr.
7. Se transferă toată compoziția obținută într-un vas pentru servit, punându-se deasupra ulei și zatar.
8. Se servește la temperatura camerei.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Mansaf

Ingrediente:

- 1 kg carne de oaie
- 500 g orez basmati (orez cu bob lung)
- 750 g de iaurt cu grăsimi
- coaja de la o lămâie
- 2 linguri de făină
- 1 linguriță semințe de coriandru, măcinate
- 1 linguriță semințe de chimen, măcinate
- muguri de pin
- 1 lingură de sumac
- 1 lingură de 7 spices (baharat)
- sare
- piper

Mod de preparare:

1. Se spală carnea, se porționează și se pune la fiert împreună cu condimentele, sumacul, chimenul, coriandrul, sarea și piperul. Se fierbe circa 1 oră.
2. Orezul se lasă la înmuiat în apă rece. timp 30 de minute.
3. Se scoate carnea, se scurge și se lasă deoparte.
4. Câteva linguri de iaurt se amestecă foarte bine cu zeama lăsată după fiertul cărnii și cu făina, la foc mic, amestecând în continuu până dă într-un clocot.
5. Se adaugă bucățile de carne și se lasă la fiert 15-20 de minute. Între timp, se încălzește cuptorul.

6. Se fierbe orezul în apă, împreună cu coaja de lămâie, sarea și piperul.

7. Se scoate carnea și se așează pe o tavă. Se pisează usturoiul și se adaugă peste carne.

8. Se așează tava în cuptor pentru 5-10 minute, până când carnea se rumenește.

9. Se așează pe tava de servit orezul, după care peste el se pune carnea de la cuptor și, la urmă, sosul făcut din iaurt sau, opțional, iaurtul simplu.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Mohallabiya

Ingrediente:

- 1 litru de lapte
- 2 linguri amidon de porumb
- 2 linguri făină de orez
- 4 linguri de zahăr
(sau după gust)
- 1 lingură de apă de trandafir
- 1 lingură apă de flori de portocal
- nucă și scorțișoară măcinată,
pentru decor (opțional)
- fistic pentru decor (opțional)

Mod de preparare:

1. Laptele (din care se păstrează circa 100 ml) se pune la încălzit cu zahărul, până se topește.
2. Separat, se amestecă într-un bol restul de lapte cu făina de orez și amidonul de porumb.
3. Când laptele începe să fiarbă, se adaugă acest amestec.
4. După ce budinca a început să fiarbă, se amestecă continuu la foc mic, până s-a îngroșat și a fiert.
5. Se ia de pe foc, se adaugă apa de trandafir și cea de flori de portocal, amestecându-se bine, până când se omogenizează.
6. Se pune în forme de budincă sau cupe și se decorează cu nucă sau fistic.
7. Se servește rece sau caldă.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Dicționar al termenilor Islamici

Allah, unul dintre numele Singurei Divinități, Cel care este cu adevărat venerat, Singurul căruia I se cuvine venerarea, Singurul care este Unic în orice sens, Singur în divinitatea Sa. Sheikh Al-Uthaymin afirmă că însuși numele «Allah» indică toate celelalte Nume perfecte, precum și mărețele Atribute (ale căror număr nu ne este cunoscut nouă, oamenilor). Ne indică divinitatea Sa, ce cuprinde toate caracteristicile divinității, împreună cu negarea opozițiilor acestora. Atributele Divinității sunt atributele perfecțiunii. Numele și Atributele lui Allah subhanahu wa ta'ala nu au nicio imperfecțiune, sunt perfecte

Allah subhanahu wa ta'ala, Allah – Cel mai Glorios, Preaînaltul

Allahu Alam, Allah știe cel mai bine

Aleihi sallam, Pacea fie asupra lui; această expresie se pronunță după ce menționăm numele oricărui Profet (în afară de Profetul Mohammed, când spunem „Salla Allahu aleihi wa sallam”) sau al vreunui Înger: Jibril (Gabriel), Mikail (Mihail) etc.

Alhamdulillah, mulțumiri lui Allah

Amin, suplicație (dua), însemnând „O, Allah, răspunde la ceea ce s-a spus”. De obicei, este rostit cu voce tare în Rugăciuni

Amir Al-Muminin, prințul credincioșilor

Antropomorfism, concepție care atribuie divinităților sau lucrurilor și fenomenelor naturii forme, însușiri și sentimente umane

As-salam aleykum wa rahmatullahi wa barakatuh, Pacea, mila și binecuvântarea lui Allah să fie asupra ta (și a tuturor celor prezenți)

Audhu billehi minnu, caut adăpost la Allah de el (Șeitan)

Bid'a, inovație în Islam, care este interzisă. Reprezintă un antonim al Sunnei, pentru că are aparența unui act religios plin de virtuți, însă se regăsește în afara legii Islamice (Sharia) și este pur și simplu o adăugire

Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim, În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Calif, conducătorul statului în vremea califatului și numele conducătorului Ummei, o comunitate Islamică ce este condusă pe baza Shariei

Dua, suplicație, Rugăciune personală, adresată lui Allah subhanahu wa ta'ala

Fatwa, plural **Fatawa**, verdict juridic, în conformitate cu legea Islamică. Un savant sau un grup de savanți emite o «fatwa» atunci când el/ei ajung la un verdict privind o problemă și apoi urmașii lor vor respecta verdictul dat de aceștia

Hadith, plural **ahadith**, literal înseamnă *relatare, spus, discurs*; reprezintă ceea ce a spus Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și modalitatea în care el s-a comportat în anumite situații

Hajj, Pelerinajul la Mecca; este cel de-al cincilea stâlp al Islamului

Ijtihad, capacitatea de a lupta cu toate forțele, pentru a atinge un obiectiv; încercarea de deducere a Legilor Divine din surse sigure (Coran și Sunna)

Imam, persoană care conduce o congregațiune (jami'a) în Rugăciune; liderul musulmanilor în Rugăciune, care conduce moscheea

InshaAllah, numai dacă Allah voiește

Jazak Allahu Khair, plural **Jazakum Allahu Khairan**, cea mai bună și cea mai frumoasă expresie, atunci când un musulman mulțumește altor musulmani, însemnând „Fie ca Allah să vă răsplătească cu mult bine!”

Kafir, necredincios

Mahram, bărbat cu care o femeie nu se poate căsători, datorită gradului de rudenie (frate, tată, unchi etc.); de asemenea, soțul unei femei este mahram pentru ea

Musnad, (1) provine din cuvântul isnad, ce înseamnă lanțul relatatorilor; (2) culegere de ahadith, a lui Imam Ahmad

Quraish, numele tribului din care a făcut parte Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

Radhi Allahu anha/u, fie ca Allah să fie mulțumit de ea/el

Radhi Allahu anhum/anhunna, fie ca Allah să fie mulțumit de ei/ele

Raka, plural **rakaat**, unitate de Rugăciune

Rasul, Mesager al lui Allah subhanahu wa ta'ala

Sahih, (1) autentic (șirul celor mai veridici relatatori), corect;
(2) culegere de ahadith

Salafi, cei care îi urmează pe predecesorii pioși; persoane evlavioase, care cred și aplică fără ezitare tot ceea ce au spus Allah subhanahu wa ta'ala și Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

Salla Allahu aleihi wa sallam, Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa; expresie folosită numai la pronunțarea numelui Profetului Mohammed

Sharia, legea cu privire la comunitatea Islamică

Sheikh, bătrân respectabil, savant

Shirk, a face parteneri lui Allah subhanahu wa ta'ala

Sunna, viața și tradiția Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

Sura, capitol din Coranul cel Sfânt

Tăfsir, explicații asupra versetelor din Coran

Umma, o comunitate sau un popor. Termenul este folosit cu referire la comunitatea de credincioși musulmani din întreaga lume, deoarece aceștia sunt frați și surori în Islam

Umra, ritual Islamic opțional, care se desfășoară la Mecca, în orice moment al anului

ZamZam, apă sacră, de la Moscheea Al-Haram, din Mecca

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Reguli transliterare

ا scris (în funcție de semn) - e - cu fetha, - i - cu kesra, - u - cu damma, iar atunci când este folosit ca vocală prelungită, scris - aa

ب scris - b - normal

ت scris - t - normal

ث scris - th - normal, subliniat

ج (cu sukun) scris - j - normal

ج (cu kesra) scris - gi

ج (cu fetha) scris - ge

ج (cu damma) scris - giu

ح scris - **h** - gros (bold)

خ scris - kh - normal, subliniat

د scris - d - normal

ذ scris - dh - normal, subliniat

ر scris - r - normal

ز scris - z - normal

س scris - s - normal

ش scris - ș - normal

ص scris - **s** - gros (bold)

ض scris - **d** - gros (bold)

ط scris - **t** - gros (bold)

ظ scris - **dh** - gros (bold), subliniat

ع (cu sukun) scris - 'a - gros (bold)
ع (cu fetha) scris - 'aa - gros (bold)
ع (cu damma) scris - 'au - gros (bold)
غ scris - gh - normal, subliniat
ف scris - f - normal
ق scris - q - gros (bold)
ك scris - k - normal
ل scris - l - normal
م scris - m - normal
ن scris - n - normal
ه هـ scris - h - normal
ة la sfârșitul cuvântului, scris - h - normal
و vocală prelungită, scris - uu sau w - normal
ي vocală prelungită, scris - y sau ii - normal, și dacă are
ședde, se scrie yy
ء scris - ' - apostrof simplu - oprire bruscă

(**Atenție!** Litera «e» - care apare în transliterare, este un „e” **“DESCHIS”** - aproape de litera a, iar regulile de transliterare sunt **numai** pentru versetele din Coran; a nu se confunda această transliterare a literelor arabe în limba română, cu transliterarea în limba engleză)

**Pe perioada acestor trei ani,
pe care i-am petrecut împreună, au fost
momente foarte frumoase, iar noi,
cele care am rămas, îți vom simți lipsa.
Îți mulțumim pentru tot și sperăm ca Bunul Allah
să te răsplătească cu Paradisul mult dorit
de noi toți musulmanii mumini, oricând locul tău
te va aștepta, la fel ca și noi toate, inshaAllah.
Allah subhanahu wa ta'ala să îți ușureze
în tot ceea ce ai de făcut!**

Jazaki Allahu Khairan, Umm Omar !

Surat Maryam

(Meccană [44]; 98 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

„Toți cei care se află în ceruri și pe Pământ
vor veni la Cel Milostiv ca robi, ~

El i-a socotit și i-a numărat pe ei bine. ~

Și fiecare dintre ei va veni la El
în Ziua Învierii singur.

Acelora care cred și săvârșesc fapte bune,
Cel Milostiv le va arăta iubire. ~

Și Noi l-am făcut ușor, în limba ta, pentru ca tu
să-i binevestești prin el pe cei cu frică
și să previi prin el un neam neînduplecat.”

Jazakum Allahu Khairan

ANNISAA

Frumusețe & Valoare

